

Spis treści

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2019/C 432/01	Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej	1
---------------	---	---

V *Ogłoszenia*

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2019/C 432/02	Sprawa C-324/17: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 24 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko Ivanowi Gavanzovowi (Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2014/41/UE – Europejski nakaz dochodzeniowy w sprawach karnych – Artykuł 5 ust. 1 – Formularz określony w załączniku A – Część J – Brak środków odwoławczych w wydającym państwie członkowskim)	2
---------------	---	---

2019/C 432/03	Sprawa C-391/17: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 31 października 2019 r. – Komisja Europejska/Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środki własne – Stowarzyszenie krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) z Unią Europejską – Decyzja 91/482/EWG – Artykuł 101 ust. 2 – Zwolnienie z należności celnych przywozu do Unii Europejskiej produktów nie pochodzących z KTZ, które są przedmiotem swobodnego obrotu w KTZ i jako takie są powrotnie wywożone do Unii – Świadczenia wywozowe EXP – Nieprawidłowe wystawienie świadectw przez organy KTZ – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Zasada lojalnej współpracy – Odpowiedzialność państwa członkowskiego utrzymującego szczególne stosunki z danym KTZ – Obowiązek wyrównania utraty środków własnych Unii spowodowanej nieprawidłowym wystawieniem świadectw wywozowych EXP – Przywóz aluminium z Anguilli).....	3
2019/C 432/04	Sprawa C-395/17: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 31 października 2019 r. – Komisja Europejska/Królestwo Niderlandów (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środki własne – Stowarzyszenie krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) z Unią Europejską – Decyzja 91/482/EWG – Decyzja 2001/822/WE – Zwolnienie z należności celnych przywozu do Unii Europejskiej produktów pochodzących z KTZ – Świadczenia przewozowe EUR.1 – Nieprawidłowe wystawienie świadectw przez organy KTZ – Należności celne nieopbrane przez państwa członkowskie przywozu – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Zasada lojalnej współpracy – Odpowiedzialność państwa członkowskiego utrzymującego szczególne stosunki z danymi KTZ – Obowiązek wyrównania utraty środków własnych Unii spowodowanej nieprawidłowym wystawieniem świadectw przewozowych EUR.1 – Przywóz mleka w proszku i ryżu z Curaçao oraz mączki i kaszy z Aruby).....	4
2019/C 432/05	Sprawy połączone C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 listopada 2019 r. – Europejski Bank Centralny (BCE)/Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA C-663/17 P), Komisja Europejska/Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA/Europejski Bank Centralny (BCE) (C-665/17 P), Trasta Komerčbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA/Europejski Bank Centralny (BCE) (C-669/17 P) (Odwołanie – Dopuszczalność – Reprezentacja strony przed Trybunałem – Udzielenie pełnomocnictwa adwokatowi – Cofnięcie pełnomocnictwa przez likwidatora spółki skarżącej – Dalsze prowadzenie postępowania przez organ zarządzający spółki skarżącej – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Decyzja w sprawie cofnięcia zezwolenia instytucji kredytowej – Skarga do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności – Dopuszczalność – Bezpośrednie oddziaływanie na akcjonariuszy spółki, której cofnięto zezwolenie).....	5
2019/C 432/06	Sprawa C-192/18: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 listopada 2019 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE – Praworządność – Skuteczna ochrona sądowa w dziedzinach objętych prawem Unii – Zasady nieusuwalności i niezawisłości sędziów – Obniżenie wieku przejścia w stan spoczynku sędziów w sądach powszechnych w Polsce – Możliwość dalszego zajmowania stanowiska sędziego po osiągnięciu nowo ustalonego wieku za zgodą Ministra Sprawiedliwości – Artykuł 157 TFUE – Dyrektywa 2006/54/WE – Artykuł 5 lit. a) i art. 9 ust. 1 lit. f) – Zakaz dyskryminacji ze względu na płeć w dziedzinie wynagrodzenia, zatrudnienia i pracy – Ustanowienie odmiennego wieku przejścia w stan spoczynku dla kobiet i mężczyzn zajmujących w Polsce stanowiska sędziów w sądach powszechnych i w Sądzie Najwyższym oraz stanowiska prokuratorów)	6
2019/C 432/07	Sprawa C-212/18: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Włochy) – Prato Nevoso Termo Energy Srl/Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte (Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/98/WE – Odpady – Zużyte oleje roślinne, które zostały poddane obróbce chemicznej – Artykuł 6 ust. 1 i 4 – Utrata statusu odpadu – Dyrektywa 2009/28/WE – Promowanie stosowania energii ze źródeł odnawialnych – Artykuł 13 – Krajowe procedury wydawania zezwoleń, certyfikacji i licencjonowania mające zastosowanie do instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, ogrzewania lub chłodzenia z odnawialnych źródeł energii – Wykorzystanie biopłynu jako źródła zasilania elektrowni)	7

2019/C 432/08	Sprawa C-213/18: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Roma - Włochy) – Adriano Guaitoli i in./easyJet Airline Co. Ltd (Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 7 pkt 1 lit. a) – Sąd właściwy w sprawach dotyczących umowy – Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuły 5, 7, 9 i 12 – Konwencja montrealaska – Jurysdykcja – Artykuły 19 i 33 – Żądanie odszkodowania i naprawienia szkód wynikających z odwołania i opóźnienia lotów)	8
2019/C 432/09	Sprawa C-281/18 P: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 31 października 2019 r. – Repower AG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO), repowermap.org (Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Uchylenie pierwotnej decyzji izby odwoławczej oddalającej częściowo wniosek o unieważnienie prawa do słownego unijnego znaku towarowego REPOWER)	9
2019/C 432/10	Sprawy połączone C-364/18 i C-365/18: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia - Włochy) – Eni SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze (C-364/18), Shell Italia E & P SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell'Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l'Energia, Reti e Ambiente, dawniej Autorità per l'energia elettrica e il gas e il sistema idrico (C-365/18) (Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 94/22/WE – Energia – Warunki udzielania zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węglowodorów oraz korzystania z tych zezwoleń – Opłaty koncesyjne – Metody obliczeń – Indeksy QE i Pfor – Dyskryminujący charakter)	10
2019/C 432/11	Sprawa C-396/18: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Gennaro Cafaro/DQ (Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 – Załącznik I pkt FCL.065 – Zakres stosowania ratione temporis – Dyrektywa 2000/78/WE – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Dyskryminacja ze względu na wiek – Artykuł 2 ust. 5 – Artykuł 4 ust. 1 – Uregulowanie krajowe przewidujące automatyczne ustanie stosunku pracy w wieku 60 lat – Piloci statków powietrznych – Ochrona bezpieczeństwa narodowego).....	11
2019/C 432/12	Sprawy połączone C-469/18 i C-470/18: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hof van Cassatie - Belgia) – IN (C-469/18), JM (C-470/18)/Belgische Staat (Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek dochodowy od osób fizycznych – Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)	11
2019/C 432/13	Sprawa C-515/18: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna - Włochy) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Regione autonoma della Sardegna (Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 – Usługi publiczne w zakresie transportu pasażerskiego – Transport kolejowy – Umowy o świadczenie usług publicznych – Bezpośrednie udzielenie zamówienia – Obowiązek uprzedniej publikacji ogłoszenia o bezpośrednim udzieleniu zamówienia – Zakres).....	12
2019/C 432/14	Sprawa C-636/18: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 października 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i ciągle przekroczenie wartości dopuszczalnych dla dwutlenku azotu (NO ₂) w określonych francuskich strefach i aglomeracjach – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekroczenia – Odpowiednie środki) .	13
2019/C 432/15	Sprawa C-35/19: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège – Belgia) – BU/État belge (Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ pracowników – Równość traktowania – Podatek dochodowy – Ustawodawstwo krajowe – Zwolnienie od opodatkowania świadczeń przyznawanych osobom niepełnosprawnym – Świadczenia uzyskane w innym państwie członkowskim – Wylączenie – Odmienne traktowanie).....	13

2019/C 432/16	Sprawa C-296/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 lutego 2019 r. w sprawie T-823/17, Etnia Dreams/EUIPO – Poisson (Etnik), wniesione w dniu 10 kwietnia 2019 r. przez Etnia Dreams, S.L. . . .	14
2019/C 432/17	Sprawa C-332/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 12 lutego 2019 r. w sprawie T-134/17, Hércules Club de Fútbol/Komisja, wniesione w dniu 23 kwietnia 2019 r. przez Hércules Club de Fútbol, S.A.D.	14
2019/C 432/18	Sprawa C-451/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 12 czerwca 2019 r. – Subdelegación del Gobierno en Toledo/XU	15
2019/C 432/19	Sprawa C-525/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 9 lipca 2019 r. – GF/Subdelegación del Gobierno en Toledo.	16
2019/C 432/20	Sprawa C-532/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – QP/Subdelegación del Gobierno en Toledo . . .	16
2019/C 432/21	Sprawa C-576/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2019 r. w sprawie T-377/18, Intercept Pharma i Intercept Pharmaceuticals/EMA, wniesione w dniu 29 lipca 2019 r. przez Intercept Pharma Ltd i Intercept Pharmaceuticals, Inc.	17
2019/C 432/22	Sprawa C-577/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 16 maja 2019 r. T-354/18, KID-Systeme/EUIPO wniesione w dniu 29 czerwca 2019 r. przez KID-Systeme GmbH	18
2019/C 432/23	Sprawa C-599/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 6 czerwca 2019 r. w sprawie T-43/18, Rietze GmbH & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej, wniesione w dniu 6 sierpnia 2019 r. przez Rietze GmbH & Co. KG	19
2019/C 432/24	Sprawa C-601/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izby) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-888/16, BP/FRA, wniesione w dniu 7 sierpnia 2019 r. przez BP.	19
2019/C 432/25	Sprawa C-622/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 czerwca 2019 r. w sprawie T-357/18 Luz Saúde/EUIPO – Clínica La Luz, wniesione w dniu 21 sierpnia 2019 r. przez Luz Saúde, SA	20
2019/C 432/26	Sprawa C-675/19 SA: Wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia złożony w dniu 9 września 2019 r. – Ntinos Ramon/Komisja Europejska	21
2019/C 432/27	Sprawa C-677/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Vâlcea (Rumunia) w dniu 11 września 2019 r. – SC Valoris SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu.	21
2019/C 432/28	Sprawa C-693/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 13 września 2019 r. – SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA/YB.	22
2019/C 432/29	Sprawa C-705/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 września 2019 r. – Axpo Trading Ag/Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE.	23
2019/C 432/30	Sprawa C-721/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 września 2019 r. – Sisal SpA/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell’Economia e delle Finanze.	24

2019/C 432/31	Sprawa C-722/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 września 2019 r. – Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze	26
2019/C 432/32	Sprawa C-723/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 30 września 2019 r. – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd/Agenzia delle Entrate	28
2019/C 432/33	Sprawa C-726/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hiszpania) w dniu 1 października 2019 r. – Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario/IJN	29
2019/C 432/34	Sprawy C-731/19: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 4 października 2019 r. – KM/Subdelegación de Gobierno de Albacete	30
2019/C 432/35	Sprawa C-788/19: Skarga wniesiona w dniu 23 października 2019 r. – Komisja Europejska/Hiszpania	30
2019/C 432/36	Sprawa C-796/19: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Austrii	31
2019/C 432/37	Sprawa C-806/19 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 września 2019 r. w sprawie T-105/17: HSBC Holdings plc i in./Komisja, wniesione w dniu 31 października 2019 r. przez Komisję Europejską	32

Sąd

2019/C 432/38	Sprawa T-48/17: Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2019 r. – ADDE/Parlament (Prawo instytucjonalne – Parlament Europejski – Decyzja uznająca niektóre wydatki partii politycznej za niekwalifikowalne do celu otrzymania dotacji za rok 2015 – Decyzja przyznająca dotację na rok 2017 i przewidująca wypłatę zaliczki do wysokości 33 % maksymalnej kwoty dotacji oraz obowiązek ustanowienia gwarancji bankowej – Obowiązek bezstronności – Prawo do obrony – Rozporządzenie finansowe – Przepisy wykonawcze do rozporządzenia finansowego – Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 – Proporcjonalność – Równość traktowania)	34
2019/C 432/39	Sprawa T-332/17: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – E-Control/ACER (Energia – Decyzja komisji odwoławczej ACER – Ustalanie regionów wyznaczania zdolności przesyłowych – Skarga o stwierdzenie nieważności – Interes prawny – Częściowa niedopuszczalność – Rozporządzenie (UE) 2015/1222 – Kompetencje ACER)	35
2019/C 432/40	Sprawa T-333/17: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Austrian Power Grid i Vorarlberger Übertragungsnetz/ACER (Energia – Decyzja komisji odwoławczej ACER – Ustalanie regionów wyznaczania zdolności przesyłowych – Skarga o stwierdzenie nieważności – Interes prawny – Częściowa niedopuszczalność – Rozporządzenie (UE) 2015/1222 – Kompetencje ACER)	36
2019/C 432/41	Sprawa T-335/17: Wyrok Sądu z dnia 10 października 2019 r. – Hilfe zur Selbsthilfe/Komisja (Klauzula arbitrażowa – Program bezpieczeństwa żywności na rzecz rolniczych gospodarstw domowych szczególnie zagrożonych brakiem żywności w Zimbabwie (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) – Zmiana kwalifikacji skargi – Sprawozdania z audytu – Sprawozdanie z audytu przeprowadzonego przez Trybunał Obrachunkowy – Sprawozdanie OLAF – u – Zwrot wypłaconych kwot – Proporcjonalność – Uzasadnione oczekiwania)	37

2019/C 432/42	Sprawa T-601/17: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Rubik’s Brand/EUIPO – Simba Toys (Kształt sześcianu o powierzchniach mających strukturę siatki) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Trójwymiarowy unijny znak towarowy – Kształt sześcianu o powierzchniach mających strukturę siatki – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia 2017/1001] – Oznaczenie tworzone wyłącznie przez kształt towaru niezbędny do uzyskania efektu technicznego – Artykuł 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (obecnie art. 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001) – Artykuł 75 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2017/1001) – Artykuł 65 ust. 6 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 72 ust. 6 rozporządzenia 2017/1001)	37
2019/C 432/43	Sprawa T-778/17: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Autostrada Wielkopolska/Komisja (Pomoc państwa – Koncesja na płatną autostradę – Ustawa przewidująca zwolnienie niektórych pojazdów z opłat za przejazd – Rekompensata przyznana koncesjonariuszowi przez państwo członkowskie z tytułu utraty przychodów – Wirtualna opłata za przejazd – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron – Obowiązek zachowania przez Komisję szczególnej staranności – Pojęcie pomocy państwa – Korzyść – Spodziewana poprawa sytuacji finansowej koncesjonariusza – Kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej – Artykuł 107 ust. 3 lit. a) TFUE – Krajowa pomoc regionalna).....	38
2019/C 432/44	Sprawa T-58/18: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Mahr/EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Xocolat – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy LUXOCOLAT – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Uzasadnienie sprzeciwu – Zasada 15 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/625]	39
2019/C 432/45	Sprawa T-279/18: Postanowienie Sądu z dnia 17 października 2019 r. – Alliance Pharmaceuticals/EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy AXICORP ALLIANCE – Wcześniejsze słowne i graficzne znaki towarowe Unii Europejskiej ALLIANCE – Względne podstawy odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszych znaków towarowych – Artykuł 47 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Interpretacja opisu towarów zawartych w wykazie alfabetycznym towarzyszącym klasyfikacji nicejskiej)	40
2019/C 432/46	Sprawa T-310/18: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – EPSU i Goudriaan/Komisja (Polityka społeczna – Dialog między partnerami społecznymi na poziomie Unii – Umowa zatytułowana „Ogólne ramy informowania urzędników i pracowników rządowej administracji centralnej oraz przeprowadzania z nimi konsultacji” – Wspólne żądanie stron-sygnatariuszy w zakresie wykonania tej umowy na poziomie Unii – Odmowa Komisji przedłożenia Radzie wniosku dotyczącego decyzji – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt podlegający zaskarżeniu – Dopuszczalność – Zakres uznania, jakim dysponuje Komisja – Autonomia partnerów społecznych – Zasada pomocniczości – Proporcjonalność).....	41
2019/C 432/47	Sprawa T-361/18: Wyrok Sądu z dnia 5 listopada 2019 r. – APEDA/EUIPO – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy SIR BASMATI RICE – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	41
2019/C 432/48	Sprawa T-380/18: Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2019 r. – Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego INTAS – Wcześniejsze graficzne, unijny i krajowy, znaki towarowe zawierające element słowny „indas” – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń i towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszych znaków towarowych – Artykuł 47 rozporządzenia 2017/1001).....	42

2019/C 432/49	Sprawa T-417/18: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – CdT/EUIPO (Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Obowiązek powierzenia CdT prac tłumaczeniowych koniecznych dla funkcjonowania EUIPO – Rozwiązanie porozumienia między CdT a EUIPO – Opublikowanie ogłoszenia o przetargu na usługi tłumaczeniowe – Zarzut niedopuszczalności – Brak interesu prawnego – Częściowe umorzenie postępowania – Częściowa niedopuszczalność)	43
2019/C 432/50	Sprawa T-432/18: Wyrok Sądu z dnia 16 października 2019 r. – Palo/Komisja (Służba publiczna – Personel tymczasowy – Emerytury i renty – Sposób funkcjonowania systemu emerytalno-rentowego – Odprawa – Artykuł 12 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego – Zasady równego traktowania i niedyskryminacji – Uzasadnione oczekiwania – Zasada dobrej administracji – Obowiązek staranności)	44
2019/C 432/51	Sprawa T-434/18: Wyrok Sądu z dnia 15 października 2019 r. – Vans/EUIPO (ULTRARANGE) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ULTRARANGE – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001) ..	45
2019/C 432/52	Sprawa T-454/18: Wyrok Sądu z dnia 10 października 2019 r. – Biasotto/EUIPO – Oofos (OO) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego OO – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy OO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	45
2019/C 432/53	Sprawa T-498/18: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – ZPC Flis/EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Happy Moreno choco – Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe MORENO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zastąpienie wykazu towarów objętych wcześniejszymi graficznymi krajowymi znakami towarowymi – Sprostowanie decyzji izby odwoławczej – Artykuł 102 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Podstawa prawna – Wcześniejsza praktyka decyzyjna – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania)	46
2019/C 432/54	Sprawa T-559/18: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Atos Medical/EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Plastry medyczne) (Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający plaster medyczny – Ujawnienie wcześniejszych wzorów – Podstawa unieważnienia – Indywidualny charakter – Poinformowany użytkownik – Stopień swobody twórcy – Inne całościowe wrażenie – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002)	47
2019/C 432/55	Sprawa T-560/18: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Atos Medical/EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Plastry medyczne) (Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający plaster medyczny – Ujawnienie wcześniejszych wzorów – Podstawa unieważnienia – Indywidualny charakter – Poinformowany użytkownik – Stopień swobody twórcy – Inne całościowe wrażenie – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002)	48
2019/C 432/56	Sprawa T-568/18: Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2019 r. – Local-e-motion/EUIPO – Volkswagen (WE) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego WE – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy WE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)	48
2019/C 432/57	Sprawa T-582/18: Wyrok Sądu z dnia 15 października 2019 r. – Boxer Barcelona/EUIPO – X-Technology Swiss (XBOXER BARCELONA) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego XBOXER BARCELONA – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy przedstawiający literę „x” – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego – Dowody – Artykuł 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 47 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Ograniczenie zgłoszenia do rejestracji w postępowaniu przed izbą odwoławczą – Artykuł 49 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001)	49

2019/C 432/58	Sprawa T-628/18: Wyrok Sądu z dnia 17 października 2019 r. – E.I. Papadopoulos/EUIPO – Europastry (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy Caprice – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001].....	50
2019/C 432/59	Sprawa T-684/18: Wyrok Sądu z dnia 16 października 2019 r. – ZV/Komisja (Służba publiczna – Urzędnicy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o naborze – Zastępca mediatora w Komisji – Postępowanie – Ocena osiągnięć).....	51
2019/C 432/60	Sprawa T-708/18: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – ZPC Flis/EUIPO – Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego FLIS Happy Moreno choco – Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe MORENO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zastąpienie wykazu towarów objętych wcześniejszymi graficznymi krajowymi znakami towarowymi – Sprostowanie decyzji izby odwoławczej – Artykuł 102 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Podstawa prawna – Wcześniejsza praktyka decyzyjna – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania).....	51
2019/C 432/61	Sprawa T-10/19: Wyrok Sądu z dnia 17 października 2019 r. – United States Seafoods/EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy UNITED STATES SEAFOODS – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001).....	52
2019/C 432/62	Sprawa T-41/19: Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – MSI Svetovanje/EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego nume – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy numederm – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia(UE) 2017/1001)	53
2019/C 432/63	Sprawa T-240/19: Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2019 r. – A9.com/EUIPO (Przedstawienie dzwonka) (Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego znaku towarowego przedstawiającego dzwonek – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001)	54
2019/C 432/64	Sprawa T-557/17: Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Liaño Reig/SRB (Skarga o stwierdzenie nieważności – Polityka gospodarcza i pieniężna – Żądanie naprawienia szkody – Jednolity mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych – Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español – Stwierdzenie częściowej nieważności – Nierozłączność – Niedopuszczalność)	54
2019/C 432/65	Sprawa T-727/18 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 20 września 2019 r. – ZW/EBI (Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Służba publiczna – Niedopuszczalność)	55
2019/C 432/66	Sprawa T-750/18: Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2019 r. – Briois/Parlament (Prawo instytucjonalne – Poseł do Parlamentu Europejskiego – Przywileje i immunitety – Decyzja o uchyleniu immunitetu parlamentarnego – Wygaśnięcie mandatu posła – Utrata interesu prawnego – Umorzenie postępowania)	56
2019/C 432/67	Sprawa T-145/19: Postanowienie Sądu z dnia 17 października 2019 r. – Jap Energéticas y Medioambientales/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach instrumentu finansowego na rzecz środowiska (LIFE+) – Nota obciążeniowa – Akt wpisujący się w ramy czysto umowne, z którymi jest nierozzerwalnie związany – Brak zmiany kwalifikacji skargi – Oczywista niedopuszczalność).....	56

2019/C 432/68	Sprawa T-188/19: Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Zjednoczone Królestwo/Komisja (Skarga o stwierdzenie nieważności – Badania naukowe, rozwój technologiczny i przestrzeń kosmiczna – Siódmy program ramowy Unii – Audyt – Brak wypełnienia kart zarządzania czasem – Koszty personelu uznane za niekwalifikujące się do zwrotu – Decyzja Komisji w sprawie przyjęcia ostatecznego sprawozdania z audytu – Niedopuszczalność) .	57
2019/C 432/69	Sprawa T-211/19: Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2019 r. – Le Pen/Parlament (Prawo instytucjonalne – Członek Parlamentu Europejskiego – Przywileje i immunitety – Decyzja o uchyleniu immunitetu parlamentarnego – Wygaśnięcie mandatu posła – Ustanie interesu prawnego – Umorzenie postępowania)	58
2019/C 432/70	Sprawa T-383/19 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 października 2019 r. – Walker i in./Parlament i Rada (Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Rozporządzenie (UE) 2018/1806 – Utrata obywatelstwa Unii – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Oczywista niedopuszczalność skargi głównej – Niedopuszczalność)	58
2019/C 432/71	Sprawa T-688/19: Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – VeriGraft/EASME.	59
2019/C 432/72	Sprawa T-690/19: Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – Daily Mail and General Trust plc i in./Komisja	60
2019/C 432/73	Sprawa T-691/19: Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – Hill & Smith Holdings, Hill & Smith Overseas/Komisja	61
2019/C 432/74	Sprawa T-692/19: Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – Rentokil Initial i Rentokil Initial 1927/Komisja.	63
2019/C 432/75	Sprawa T-703/19: Skarga wniesiona w dniu 11 października 2019 r. – DD/FRA	64
2019/C 432/76	Sprawa T-727/19: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – Basaglia/Komisja	65
2019/C 432/77	Sprawa T-733/19: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology i Sunowe Solar/Komisja.	66
2019/C 432/78	Sprawa T-734/19: Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2019 r. – Junqueras i Vies/Parlament.	68
2019/C 432/79	Sprawa T-735/19: Skarga wniesiona w dniu 30 października 2019 r. – Frank Recruitment Group Services/EUIPO – Pearson (PEARSON FRANK).	69
2019/C 432/80	Sprawa T-736/19: Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2019 r. – HA/Komisja	70
2019/C 432/81	Sprawa T-737/19: Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2019 r. – Huevos Herrera Mejías/EUIPO – Montesierra (MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO)	70
2019/C 432/82	Sprawa T-739/19: Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2019 r. – Productos Jamaica/EUIPO – Alada 1850 (flordeJamaica)	71
2019/C 432/83	Sprawa T-313/19: Postanowienie Sądu z dnia 23 października 2019 r. – Taghani/Komisja	72

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

(2019/C 432/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 423 z 16.12.2019

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 413 z 9.12.2019

Dz.U. C 406 z 2.12.2019

Dz.U. C 399 z 25.11.2019

Dz.U. C 383 z 11.11.2019

Dz.U. C 372 z 4.11.2019

Dz.U. C 363 z 28.10.2019

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 24 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Spetsializiran nakazatelen sad – Bułgaria) – postępowanie karne przeciwko Ivanowi Gavanozovowi

(Sprawa C-324/17) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Dyrektywa 2014/41/UE – Europejski nakaz dochodzeniowy w sprawach karnych – Artykuł 5 ust. 1 – Formularz określony w załączniku A – Część J – Brak środków odwoławczych w wydającym państwie członkowskim)

(2019/C 432/02)

Język postępowania: bułgarski

Sąd odsyłający

Spetsializiran nakazatelen sad

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

Ivan Gavanozov

Sentencja

Artykuł 5 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/41/UE z dnia 3 kwietnia 2014 r. w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych w związku z częścią J formularza określonego w załączniku A do tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy państwa członkowskiego, wydając europejski nakaz dochodzeniowy, nie powinien umieszczać w tej części opisu środków odwoławczych przewidzianych, w stosownym przypadku, w jego państwie członkowskim, które przysługują przeciwko wydaniu takiego nakazu.

⁽¹⁾ Dz.U. C 256 z 7.8.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 31 października 2019 r. – Komisja Europejska/Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-391/17) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środki własne – Stowarzyszenie krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) z Unią Europejską – Decyzja 91/482/EWG – Artykuł 101 ust. 2 – Zwolnienie z należności celnych przywozu do Unii Europejskiej produktów nie pochodzących z KTZ, które są przedmiotem swobodnego obrotu w KTZ i jako takie są powrotnie wywożone do Unii – Świadectwa wywozowe EXP – Nieprawidłowe wystawienie świadectw przez organy KTZ – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Zasada lojalnej współpracy – Odpowiedzialność państwa członkowskiego utrzymującego szczególne stosunki z danym KTZ – Obowiązek wyrównania utraty środków własnych Unii spowodowanej nieprawidłowym wystawieniem świadectw wywozowych EXP – Przywóz aluminium z Anguilli)

(2019/C 432/03)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros, J.F. Brakeland, L. Flynn i S. Noë, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju i S. Brandon, pełnomocnicy, wspierani przez K. Beala, QC i P. Luckhursta, barristers, następnie S. Brandon i F. Shibli, pełnomocnicy, wspierani przez K. Beala, QC i P. Luckhursta, barristers)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, P. Huurnink i J. Langer, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Poprzez brak wyrównania utraty środków własnych wynikającej z nieprawidłowego, w świetle decyzji Rady 91/482/EWG z dnia 25 lipca 1991 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Europejską Wspólnotą Gospodarczą, wystawienia przez organy Anguilli świadectw wywozowych EXP w odniesieniu do przywozu aluminium z Anguilli w okresie 1999/2000, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 4 ust. 3 TUE.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Królestwo Niderlandów pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 318 z 25.9.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 31 października 2019 r. – Komisja Europejska/Królestwo Niderlandów**(Sprawa C-395/17) ⁽¹⁾**

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środki własne – Stowarzyszenie krajów i terytoriów zamorskich (KTZ) z Unią Europejską – Decyzja 91/482/EWG – Decyzja 2001/822/WE – Zwolnienie z należności celnych przywozu do Unii Europejskiej produktów pochodzących z KTZ – Świadectwa przewozowe EUR.1 – Nieprawidłowe wystawienie świadectw przez organy KTZ – Należności celne nieopbrane przez państwa członkowskie przywozu – Artykuł 4 ust. 3 TUE – Zasada lojalnej współpracy – Odpowiedzialność państwa członkowskiego utrzymującego szczególne stosunki z danymi KTZ – Obowiązek wyrównania utraty środków własnych Unii spowodowanej nieprawidłowym wystawieniem świadectw przewozowych EUR.1 – Przywóz mleka w proszku i ryżu z Curaçao oraz mączki i kaszy z Aruby)

(2019/C 432/04)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland, A. Caeiros, L. Flynn i S. Noë, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M. Bulterman, M.H.S. Gijzen, P. Huurnink i J. Langer, pełnomocnicy)

Interwenient popierający żądania strony pozwanej: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: początkowo J. Kraehling, G. Brown, R. Fadoju i S. Brandon, pełnomocnicy, wspierani przez K. Beala, QC i P. Luckhursta, barristers, następnie S. Brandon i F. Shibli, pełnomocnicy, wspierani przez K. Beala, QC i P. Luckhursta, barristers)

Sentencja

- 1) Poprzez brak wyrównania utraty środków własnych wynikającej z nieprawidłowego, w świetle decyzji Rady 91/482/EWG z dnia 25 lipca 1991 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Europejską Wspólnotą Gospodarczą, a następnie decyzji Rady 2001/822/WE z dnia 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską, wystawienia przez organy przez organy Curaçao i Aruby świadectw przewozowych EUR.1 w odniesieniu do, odpowiednio, przywozu mleka w proszku i ryżu z Curaçao w okresie 1997/2000 oraz mączki i kaszy z Aruby w okresie 2002/2003, Królestwo Niderlandów uchybiło zobowiązaniom ciążącym na nim na mocy art. 4 ust. 3 TUE.
- 2) Królestwo Niderlandów zostaje obciążone kosztami postępowania.
- 3) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 listopada 2019 r. – Europejski Bank Centralny (BCE)/Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA C-663/17 P), Komisja Europejska/Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA, Europejski Bank Centralny (BCE) (C-665/17 P), Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA/Europejski Bank Centralny (BCE) (C-669/17 P)

(Sprawy połączone C-663/17 P, C-665/17 P i C-669/17 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie – Dopuszczalność – Reprezentacja strony przed Trybunałem – Udzielenie pełnomocnictwa adwokatowi – Cofnięcie pełnomocnictwa przez likwidatora spółki skarżącej – Dalsze prowadzenie postępowania przez organ zarządzający spółki skarżącej – Karta praw podstawowych Unii Europejskiej – Artykuł 47 – Prawo do skutecznego środka prawnego – Rozporządzenie (UE) nr 1024/2013 – Nadzór ostrożnościowy nad instytucjami kredytowymi – Decyzja w sprawie cofnięcia zezwolenia instytucji kredytowej – Skarga do Sądu Unii Europejskiej o stwierdzenie nieważności – Dopuszczalność – Bezpośrednie oddziaływanie na akcjonariuszy spółki, której cofnięto zezwolenie)

(2019/C 432/05)

Język postępowania: angielski

Strony

(Sprawa C-663/17 P)

Wnoszący odwołanie: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: E. Koupepidou, C. Hernández Saseto, pełnomocnicy, wspierani przez de B. Schneidera, Rechtsanwalt, adwokata M. Petite'a)

Druga strona postępowania: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (przedstawiciele: M. Kirchner, L. Feddern i O.H. Behrends, Rechtsanwälte)

Interwenient popierający wnoszącą odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblytė, V. Di Bucci i K.-P. Wojcik, pełnomocnicy)

(Sprawa C-665/17 P)

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblytė, V. Di Bucci i K.-P. Wojcik, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (przedstawiciele: M. Kirchner, L. Feddern i O.H. Behrends, Rechtsanwälte), Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: E. Koupepidou, C. Hernández Saseto, pełnomocnicy, wspierani przez B. Schneidera, Rechtsanwalt, adwokata M. Petite'a)

(Sprawa C-669/17 P)

Wnoszący odwołanie: Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV, Rikam Holding SA (przedstawiciele: M. Kirchner, L. Feddern i O.H. Behrends, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (przedstawiciele: E. Koupepidou, C. Hernández Saseto, pełnomocnicy, wspierani przez B. Schneidera, Rechtsanwalt, adwokata M. Petite'a)

Interwenient popierający Europejski Bank Centralny: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblytė, V. Di Bucci i K.-P. Wojcik, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Odwołanie w sprawie C 669/17 P zostaje odrzucone jako niedopuszczalne w zakresie, w jakim wnieśli je Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV oraz Rikam Holding SA.

- 2) Uchyła się postanowienie Sądu Unii Europejskiej z dnia 12 września 2017 r., Fursin i in./EBC (T-247/16, niepublikowane, EU:T:2017:623).
- 3) Zarzut niedopuszczalności podniesiony przez Europejski Bank Centralny zostaje oddalony w zakresie, w jakim dotyczy on wniesionej przez Trasta Komerbanka AS skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego ECB/SSM/2016 – 529900WIPOINFDWTJ81/1 WOANCA-2016-0005 z dnia 3 marca 2016 r. w sprawie cofnięcia zezwolenia udzielonego Trasta Komerbanka.
- 4) Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 3 marca 2016 r., wniesiona przez Ivana Fursina, Igorsa Buimistersa, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV i Rikam Holding SA, zostaje odrzucona.
- 5) Sprawa zostaje przekazana do Sądu Unii Europejskiej w celu ponownego rozpoznania skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Banku Centralnego z dnia 3 marca 2016 r. wniesionej przez Trasta Komerbanka AS.
- 6) Trasta Komerbanka AS, Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV oraz Rikam Holding SA pokrywają własne koszty postępowania oraz koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny i Komisję Europejską, odpowiednio, w sprawach C-663/17 P i C-665/17 P.
- 7) Komisja Europejska pokrywa własne koszty w sprawie C-663/17 P.
- 8) Ivan Fursin, Igors Buimisters, C & R Invest SIA, Figon Co. Ltd, GCK Holding Netherlands BV oraz Rikam Holding SA pokrywają własne koszty oraz koszty poniesione przez Europejski Bank Centralny w postępowaniu w pierwszej instancji dotyczącym skargi wniesionej przez tych akcjonariuszy.
- 9) Rozstrzygnięcie o kosztach w sprawie C-669/17 P nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

(¹) Dz.U. C 32 z 29.1.2018.
Dz.U. C 42 z 5.2.2018.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 listopada 2019 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-192/18) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Artykuł 19 ust. 1 akapit drugi TUE – Praworzędność – Skuteczna ochrona sądowa w dziedzinach objętych prawem Unii – Zasady nieusuwalności i niezawisłości sędziów – Obniżenie wieku przejścia w stan spoczynku sędziów w sądach powszechnych w Polsce – Możliwość dalszego zajmowania stanowiska sędziego po osiągnięciu nowo ustalonego wieku za zgodą Ministra Sprawiedliwości – Artykuł 157 TFUE – Dyrektywa 2006/54/WE – Artykuł 5 lit. a) i art. 9 ust. 1 lit. f) – Zakaz dyskryminacji ze względu na płeć w dziedzinie wynagrodzenia, zatrudnienia i pracy – Ustanowienie odmiennego wieku przejścia w stan spoczynku dla kobiet i mężczyzn zajmujących w Polsce stanowiska sędziów w sądach powszechnych i w Sądzie Najwyższym oraz stanowiska prokuratorów)

(2019/C 432/06)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Szymtkowska, K. Banks, C. Valero i H. Krämer, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna, K. Majcher i S. Żyrek, pełnomocnicy, wspierani przez W. Gontarskiego, adwokata)

Sentencja

- 1) Ustanawiając w art. 13 pkt 1–3 ustawy z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw odmiennego wieku przejścia w stan spoczynku dla kobiet i mężczyzn zajmujących stanowiska sędziów sądów powszechnych, sędziów Sądu Najwyższego i prokuratorów, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom, które ciążyą na niej na mocy art. 157 TFUE oraz art. 5 lit. a) i art. 9 ust. 1 lit. f) dyrektywy 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy.
- 2) Upoważniając, na mocy art. 1 pkt 26 lit. b) i c) ustawy z dnia 12 lipca 2017 r. o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz niektórych innych ustaw, Ministra Sprawiedliwości do decydowania o dalszym zajmowaniu stanowiska sędziego w sądach powszechnych w Polsce po ukończeniu przez tych sędziów nowego wieku przejścia w stan spoczynku, obniżonego zgodnie z art. 13 pkt 1 tej samej ustawy, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE.
- 3) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 182 z 28.5.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 24 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte – Włochy) – Prato Nevoso Termo Energy Srl/Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte

(Sprawa C-212/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/98/WE – Odpady – Zużyte oleje roślinne, które zostały poddane obróbce chemicznej – Artykuł 6 ust. 1 i 4 – Utrata statusu odpadu – Dyrektywa 2009/28/WE – Promowanie stosowania energii ze źródeł odnawialnych – Artykuł 13 – Krajowe procedury wydawania zezwoleń, certyfikacji i licencjonowania mające zastosowanie do instalacji do wytwarzania energii elektrycznej, ogrzewania lub chłodzenia z odnawialnych źródeł energii – Wykorzystanie biopłynu jako źródła zasilania elektrowni)

(2019/C 432/07)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Prato Nevoso Termo Energy Srl

Strona pozwana: Provincia di Cuneo, ARPA Piemonte

Przy udziale: Comune di Frabosa Sottana

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 i 4 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/98/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie odpadów oraz uchylającej niektóre dyrektywy w związku z art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych, zmieniającej i w następstwie uchylającej dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/1513 z dnia 9 września 2015 r. należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom krajowym, na podstawie których wniosek o zezwolenie na zastąpienie metanu jako źródła zasilania elektrowni wytwarzającej emisje do atmosfery substancją pochodzącą z chemicznej obróbki zużytych olejów roślinnych podlega oddaleniu ze względu na to, że substancja ta nie znajduje się w wykazie kategorii paliw z biomasy dopuszczonych do tego celu, a wykaz ten może zostać zmieniony jedynie dekretem ministerialnym, którego procedura przyjęcia nie jest skoordynowana z postępowaniem administracyjnym o wydanie zezwolenia na stosowanie takiej substancji jako paliwa, jeżeli państwo członkowskie mogło uznać bez popełnienia oczywistego błędu w ocenie, że nie wykazano, iż stosowanie tego oleju roślinnego w takich okolicznościach spełnia warunki ustanowione w art. 6 ust. 1 dyrektywy 2008/98, a w szczególności, że takie stosowanie jest wolne od jakichkolwiek możliwych niekorzystnych skutków dla środowiska i zdrowia ludzkiego. Do sądu odsyłającego należy weryfikacja, czy tak jest w sprawie w postępowaniu głównym.

(¹) Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale ordinario di Roma - Włochy) – Adriano Guaitoli i in./easyJet Airline Co. Ltd

(Sprawa C-213/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Współpraca sądowa w sprawach cywilnych – Jurysdykcja i uznawanie orzeczeń sądowych oraz ich wykonywanie w sprawach cywilnych i handlowych – Rozporządzenie (UE) nr 1215/2012 – Artykuł 7 pkt 1 lit. a) – Sąd właściwy w sprawach dotyczących umowy – Wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów – Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 – Artykuły 5, 7, 9 i 12 – Konwencja montrealaska – Jurysdykcja – Artykuły 19 i 33 – Żądanie odszkodowania i naprawienia szkód wynikających z odwołania i opóźnienia lotów)

(2019/C 432/08)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale ordinario di Roma

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Adriano Guaitoli, Concepción Casan Rodriguez, Alessandro Celano Tomassoni, Antonia Cirilli, Lucia Cortini, Mario Giuli, Patrizia Padroni

Strona pozwana: easyJet Airline Co. Ltd

Sentencja

- 1) Artykuł 7 pkt 1, art. 67 i art. 71 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 1215/2012 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych oraz art. 33 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r. i zatwierdzonej w imieniu Wspólnoty Europejskiej decyzją Rady 2001/539/WE z dnia 5 kwietnia 2001 r., należy interpretować w ten sposób, że sąd państwa członkowskiego, przed którym wytoczono powództwo mające na celu uzyskanie jednocześnie zryczałtowanego i zuniformizowanego odszkodowania przewidzianego w rozporządzeniu (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91, jak i objętego zakresem konwencji montrealskiej odszkodowania dodatkowego, powinien badać swoją jurysdykcję w odniesieniu do pierwszego żądania w świetle art. 7 pkt 1 rozporządzenia nr 1215/2012, a w odniesieniu do drugiego żądania – w świetle art. 33 wskazanej konwencji.
- 2) Artykuł 33 ust. 1 Konwencji o ujednoczeniu niektórych zasad dotyczących międzynarodowego przewozu lotniczego, zawartej w Montrealu w dniu 28 maja 1999 r., należy interpretować w ten sposób, że w odniesieniu do powództw o naprawienie szkody objętych zakresem stosowania tej konwencji reguluje on nie tylko rozdział jurysdykcji między państwami będącymi stronami tej konwencji, lecz również rozdział właściwości miejscowej między sądami każdego z tych państw.

(¹) Dz.U. C 240 z 9.7.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 31 października 2019 r. – Repower AG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO), repowermap.org

(Sprawa C-281/18 P) (¹)

(Odwołanie – Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Uchylenie pierwotnej decyzji izby odwoławczej oddalającej częściowo wniosek o unieważnienie prawa do słownego unijnego znaku towarowego REPOWER)

(2019/C 432/09)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Repower AG (przedstawiciele: R. Kunz-Hallstein, H.P. Kunz-Hallstein i V. Kling, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (przedstawiciele: D. Botis i J.F. Crespo Carrillo, pełnomocnicy), repowermap.org (przedstawiciel: P. González-Bueno Catalán de Ocón, abogado)

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Repower AG zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 259 z 23.7.2018.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 7 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia - Włochy) – Eni SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze (C-364/18), Shell Italia E & P SpA/Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, dawniej Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico (C-365/18)

(Sprawy połączone C-364/18 i C-365/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Dyrektywa 94/22/WE – Energia – Warunki udzielania zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węgłowodorów oraz korzystania z tych zezwoleń – Opłaty koncesyjne – Metody obliczeń – Indeksy QE i Pfor – Dyskryminujący charakter)

(2019/C 432/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Strony w postępowaniu głównym

(Sprawa C-364/18)

Strona skarżąca: Eni SpA

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze

przy udziale: Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, dawniej Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico, Regione Basilicata, Comune di Viggiano, Regione Calabria, Comune di Ravenna, Assomineraria

(Sprawa C-365/18)

Strona skarżąca: Shell Italia E & P SpA

Strona pozwana: Ministero dello Sviluppo Economico, Ministero dell’Economia e delle Finanze, Autorità di Regolazione per l’Energia, Reti e Ambiente, dawniej Autorità per l’energia elettrica e il gas e il sistema idrico

przy udziale: Regione Basilicata, Comune di Viggiano, Assomineraria

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 dyrektywy 94/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 1994 r. w sprawie warunków udzielania i korzystania z zezwoleń na poszukiwanie, badanie i produkcję węgłowodorów w związku z motywem szóstym tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie przepisom krajowym, zgodnie z którymi wysokość opłat należnych od posiadaczy koncesji na wydobycie gazu ziemnego jest obliczana na podstawie wskaźnika opartego na cenach ropy naftowej i innych paliw w perspektywie średnio- i długoterminowej, a nie wskaźnika odzwierciedlającego cenę rynkową gazu ziemnego w perspektywie krótkoterminowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 7 listopada 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione – Włochy) – Gennaro Cafaro/DQ

(Sprawa C-396/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Transport lotniczy – Rozporządzenie (UE) nr 1178/2011 – Załącznik I pkt FCL.065 – Zakres stosowania ratione temporis – Dyrektywa 2000/78/WE – Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy – Dyskryminacja ze względu na wiek – Artykuł 2 ust. 5 – Artykuł 4 ust. 1 – Uregulowanie krajowe przewidujące automatyczne ustanie stosunku pracy w wieku 60 lat – Piloci statków powietrznych – Ochrona bezpieczeństwa narodowego)

(2019/C 432/11)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gennaro Cafaro

Strona pozwana: DQ

Sentencja

Artykuł 2 ust. 5 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, w którym przewidziano automatyczne ustanie stosunku pracy pilotów zatrudnionych przez spółkę eksploatującą statki powietrzne w ramach działalności związanej z ochroną bezpieczeństwa narodowego państwa członkowskiego z chwilą ukończenia wieku 60 lat, pod warunkiem że takie uregulowanie jest niezbędne dla zapewnienia bezpieczeństwa publicznego w rozumieniu tego przepisu, co powinien ustalić sąd odsyłający.

Artykuł 4 ust. 1 dyrektywy 2000/78 należy interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, w którym przewidziano automatyczne ustanie stosunku pracy pilotów zatrudnionych przez spółkę eksploatującą statki powietrzne w ramach działalności związanej z ochroną bezpieczeństwa narodowego państwa członkowskiego z chwilą ukończenia wieku 60 lat, pod warunkiem że takie uregulowanie jest proporcjonalne w rozumieniu tego przepisu, co powinien ustalić sąd odsyłający.

⁽¹⁾ Dz.U. C 352 z 1.10.2018.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 24 października 2019 r. (wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hof van Cassatie - Belgia) – IN (C-469/18), JM (C-470/18)/Belgische Staat

(Sprawy połączone C-469/18 i C-470/18) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Podatki – Podatek dochodowy od osób fizycznych – Niedopuszczalność wniosku o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym)

(2019/C 432/12)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hof van Cassatie

Strony w postępowaniach głównych

Strony skarżące: IN (C-469/18), JM (C-470/18)

Strona przeciwna: Belgische Staat

Sentencja

Wnioski o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożone przez Hof van Cassatie (sąd kasacyjny, Belgia) postanowieniami z dnia 28 czerwca 2018 r. są niedopuszczalne.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 24 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna - Włochy) – Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Regione autonoma della Sardegna

(Sprawa C-515/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Rozporządzenie (WE) nr 1370/2007 – Usługi publiczne w zakresie transportu pasażerskiego – Transport kolejowy – Umowy o świadczenie usług publicznych – Bezpośrednie udzielenie zamówienia – Obowiązek uprzedniej publikacji ogłoszenia o bezpośrednim udzieleniu zamówienia – Zakres)

(2019/C 432/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sardegna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Strona pozwana: Regione autonoma della Sardegna

przy udziale: Trenitalia SpA

Sentencja

Artykuł 7 ust. 2 i 4 rozporządzenia (WE) nr 1370/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. dotyczącego usług publicznych w zakresie kolejowego i drogowego transportu pasażerskiego oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 1191/69 i (EWG) nr 1107/70 należy interpretować w ten sposób, że właściwe organy krajowe, które zamierzają bezpośrednio udzielić zamówienia prowadzącego do zawarcia umowy o świadczenie usług publicznych w zakresie kolejowego transportu pasażerskiego, nie są zobowiązane ani do opublikowania lub też przekazania potencjalnie zainteresowanym podmiotom gospodarczym wszelkich informacji niezbędnych do umożliwienia im przygotowania wystarczająco szczegółowej oferty, która może być przedmiotem oceny porównawczej, ani do przeprowadzenia takiej oceny porównawczej wszystkich ofert ewentualnie otrzymanych po opublikowaniu tych informacji.

(¹) Dz.U. C 436 z 3.12.2018.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 24 października 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-636/18) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i ciągłe przekroczenie wartości dopuszczalnych dla dwutlenku azotu (NO₂) w określonych francuskich strefach i aglomeracjach – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekroczenia – Odpowiednie środki)

(2019/C 432/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.-F. Brakeland, E. Manhaeve et K. Petersen, agents)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: D. Colas, J. Traband et A. Alidière, agents)

Sentencja

- 1) Przekraczając w sposób systematyczny i ciągły roczną dopuszczalną wartość dla dwutlenku azotu (NO₂) od dnia 1 stycznia 2010 r. w dwunastu francuskich aglomeracjach i strefach jakości powietrza, mianowicie: Marseille (FR03A02), Toulon (FR03A03), Paris (FR04A01), Auvergne-Clermont-Ferrand (FR07A01), Montpellier (FR08A01), Toulouse Midi-Pyrénées (FR12A01), zone urbaine régionale (miejska strefa regionalna, ZUR) Reims Champagne-Ardenne (FR14N10), Grenoble Rhône-Alpes (FR15A01), Strasbourg (FR16A02), Lyon Rhône-Alpes (FR20A01), ZUR Vallée de l'Arve Rhône-Alpes (FR20N10) i Nice (FR24A01), oraz przekraczając w sposób systematyczny i ciągły godzinową dopuszczalną wartość dla NO₂ od dnia 1 stycznia 2010 r. w dwóch aglomeracjach i strefach jakości powietrza, mianowicie: Paris (FR04A01) i Lyon Rhône-Alpes (FR20A01), Republika Francuska uchybiała w sposób ciągły począwszy od tej daty zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 13 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy, od momentu wejścia w życie dopuszczalnych wartości w 2010 r.

Republika Francuska uchybiała od dnia 11 czerwca 2010 r. zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 23 ust. 1 wspomnianej dyrektywy w związku z załącznikiem XV do tej dyrektywy, a w szczególności ustanowionemu w art. 23 ust. 1 akapit drugi tej dyrektywy zobowiązaniu do zapewnienia, aby okres przekroczenia był jak najkrótszy.

- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 24 października 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal de première instance de Liège – Belgia) – BU/État belge

(Sprawa C-35/19) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne – Swobodny przepływ pracowników – Równość traktowania – Podatek dochodowy – Ustawodawstwo krajowe – Zwolnienie od opodatkowania świadczeń przyznawanych osobom niepełnosprawnym – Świadczenia uzyskane w innym państwie członkowskim – Wylączenie – Odmiennie traktowanie)

(2019/C 432/15)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal de première instance de Liège

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: BU

Strona pozwana: État belge

Sentencja

Artykuł 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, iż stoi on na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, które, bez żadnego uzasadnienia w tym względzie, czego weryfikacja należy jednak do sądu krajowego, przewidują, że zwolnienie z opodatkowania świadczeń z tytułu niepełnosprawności jest uzależnione od tego, czy owe świadczenia są wypłacane przez organ zainteresowanego państwa członkowskiego, co wyklucza możliwość skorzystania z tego zwolnienia w odniesieniu do świadczeń tego samego rodzaju wypłacanych przez inne państwo członkowskie, nawet jeżeli ich beneficjent zamieszkuje w zainteresowanym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 103 z 18.3.2019.

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 13 lutego 2019 r. w sprawie T-823/17, Etnia Dreams/EUIPO – Poisson (Etnik), wniesione w dniu 10 kwietnia 2019 r. przez Etnia Dreams, S.L.

(Sprawa C-296/19 P)

(2019/C 432/16)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Etnia Dreams, S.L. (przedstawiciel: P. Gago Comes, abogado)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2019 r. Trybunał (dziesiąta izba) częściowo odrzucił, a w pozostałym zakresie oddalił odwołanie i orzekł, że Etnia Dreams, S.L. ma pokryć własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (czwarta izba) wydanego w dniu 12 lutego 2019 r. w sprawie T-134/17, Hércules Club de Fútbol/Komisja, wniesione w dniu 23 kwietnia 2019 r. przez Hércules Club de Fútbol, S.A.D.

(Sprawa C-332/19 P)

(2019/C 432/17)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Hércules Club de Fútbol, S.A.D. (przedstawiciele: Y. Martínez Mata i S. Rating, abogados)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 6 listopada 2019 r. Trybunał (dziesiąta izba) oddalił odwołanie i orzekł, że Hércules Club de Fútbol, S.A.D. pokrywa własne koszty.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 12 czerwca 2019 r. – Subdelegación del Gobierno en Toledo/XU

(Sprawa C-451/19)

(2019/C 432/18)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Druga strona postępowania: XU

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymóg, aby obywatel hiszpański, który nie skorzystał z prawa do przemieszczania się, musiał spełnić wymagania określone w art. 7 ust. 1 Real Decreto 240/2007, jako warunek niezbędny do uznania prawa pobytu będącego obywatelem państwa trzeciego małoletniego dziecka jego małżonki będącej również obywatelką państwa trzeciego zgodnie z art. 7 ust. 2 wspomnianego Real Decreto, może – w przypadku niespełnienia tych wymagań – stanowić naruszenie art. 20 traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej⁽¹⁾, jeżeli w wyniku odmowy uznania tego prawa obywatel hiszpański byłby zmuszony do opuszczenia terytorium Unii jako całości.

W odniesieniu do powyższego należy wziąć pod uwagę, że art. 68 hiszpańskiego kodeksu cywilnego wprowadza obowiązek wspólnego pożycia małżonków.

- 2) Czy, w każdym przypadku i niezależnie od powyższego, stanowi naruszenie art. 20 TFUE, w wyżej wymienionych warunkach, praktyka państwa hiszpańskiego polegająca na automatycznym uregulowania zawartego w art. 7 Real Decreto 240/2007 i odmowie wydania zezwolenia na pobyt będącemu obywatelem państwa trzeciego małoletniemu dziecku posiadającej obywatelstwo państwa trzeciego małżonki obywatela Unii, który nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się (którzy posiadają także małoletnie dziecko będące obywatelem hiszpańskim, które również nigdy nie skorzystało ze swobody przemieszczania się) tylko i wyłącznie z powodu niespełnienia wymogów określonych we wspomnianym przepisie, przy czym nie dokonano konkretnej i zindywidualizowanej oceny, czy między obywatelem Unii a obywatelem państwa trzeciego istnieje zależność tego rodzaju, że – z jakiegokolwiek przyczyny w obliczu zaistniałych okoliczności – powoduje ona, iż w przypadku odmowy uznania prawa pobytu obywatela państwa trzeciego, obywatel Unii nie mógłby zostać rozdzielony z członkiem rodziny, który jest od niego zależny, i musiałby opuścić terytorium Unii. W szczególności w sytuacji, kiedy obywatel hiszpański i jego małżonek będący obywatelem państwa trzeciego są rodzicami małoletniego dziecka posiadającego obywatelstwo hiszpańskie, które również byłoby zmuszone do opuszczenia wraz z rodzicami terytorium Hiszpanii.

Powyższe należy rozpatrywać w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, m.in. wyroku z dnia 8 maja 2018 r., C-82/16, K.A. i in. przeciwko Belgische Staat⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz.U. 2012, C 326, s. 1

⁽²⁾ EU:C:2018:308

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 9 lipca 2019 r. – GF/Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Sprawa C-525/19)

(2019/C 432/19)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca apelację: GF

Druga strona postępowania: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymóg, aby obywatel hiszpański, który nie skorzystał z prawa do przemieszczania się, musiał spełnić wymagania określone w art. 7 ust. 1 Real Decreto 240/2007, jako warunek niezbędny do uznania prawa pobytu jego małżonka będącego obywatelem państwa trzeciego zgodnie z art. 7 ust. 2 wspomnianego Real Decreto, może – w przypadku niespełnienia rzeczonych wymagań – stanowić naruszenie art. 20 TFUE, jeżeli w wyniku odmowy uznania tego prawa obywatel hiszpański byłby zmuszony do opuszczenia terytorium Unii jako całości?

W odniesieniu do powyższego należy wziąć pod uwagę, że art. 68 hiszpańskiego kodeksu cywilnego wprowadza obowiązek wspólnego pożycia małżonków.

- 2) Czy, w każdym przypadku i niezależnie od powyższego, stanowi naruszenie art. 20 TFUE, na wyżej wymienionych warunkach, praktyka państwa hiszpańskiego polegająca na automatycznym stosowaniu przepisów art. 7 Real Decreto 240/2007 i odmowie zezwolenia na pobyt członka rodziny obywatela Unii, który to obywatel Unii nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się, tylko i wyłącznie z powodu niespełnienia przez niego wymogów określonych we wspomnianym przepisie, przy czym nie dokonano konkretnej i zindywidualizowanej oceny, czy między tym obywatelem Unii a obywatelem państwa trzeciego istnieje zależność tego rodzaju, że – z jakiegokolwiek przyczyny i biorąc pod uwagę zaistniałe okoliczności – powoduje ona, iż w przypadku odmowy uznania prawa pobytu obywatela państwa trzeciego obywatel Unii nie mógłby zostać rozdzielony od członka rodziny, który jest od niego zależny, i musiałby opuścić terytorium Unii?

Powyższe należy rozpatrywać w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, m.in. wyroku z dnia 8 maja 2018 r., C-82/16, K.A. i in. przeciwko Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2018 r. K.A. i in (Łączenie rodzin w Belgii) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 11 lipca 2019 r. – QP/Subdelegación del Gobierno en Toledo

(Sprawa C-532/19)

(2019/C 432/20)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: QP

Druga strona postępowania: Subdelegación del Gobierno en Toledo

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wymóg, aby obywatel hiszpański, który nie skorzystał z prawa do przemieszczania się, musiał spełnić wymagania określone w art. 7 ust. 1 Real Decreto 240/2007, jako warunek niezbędny do uznania prawa pobytu jego małżonka będącego obywatelem państwa trzeciego zgodnie z art. 7 ust. 2 wspomnianego Real Decreto, może – w przypadku niespełnienia rzeczonych wymagań – stanowić naruszenie art. 20 TFUE, jeżeli w wyniku odmowy uznania tego prawa obywatel hiszpański byłby zmuszony do opuszczenia terytorium Unii jako całości?

W odniesieniu do powyższego należy wziąć pod uwagę, że art. 68 hiszpańskiego kodeksu cywilnego wprowadza obowiązek wspólnego pożycia małżonków.

- 2) Czy, w każdym przypadku i niezależnie od powyższego, stanowi naruszenie art. 20 TFUE, na wyżej wymienionych warunkach, praktyka państwa hiszpańskiego polegająca na automatycznym stosowaniu przepisów art. 7 Real Decreto 240/2007 i odmowie zezwolenia na pobyt członka rodziny obywatela Unii, który to obywatel Unii nigdy nie skorzystał ze swobody przemieszczania się, tylko i wyłącznie z powodu niespełnienia przez niego wymogów określonych we wspomnianym przepisie, przy czym nie dokonano konkretnej i zindywidualizowanej oceny, czy między tym obywatelem Unii a obywatelem państwa trzeciego istnieje zależność tego rodzaju, że – z jakiegokolwiek przyczyny i biorąc pod uwagę zaistniałe okoliczności – powoduje ona, iż w przypadku odmowy uznania prawa pobytu obywatela państwa trzeciego obywatel Unii nie mógłby zostać rozdzielony od członka rodziny, który jest od niego zależny, i musiałby opuścić terytorium Unii?

Powyzsze należy rozpatrywać w świetle orzecznictwa Trybunału Sprawiedliwości, m.in. wyroku z dnia 8 maja 2018 r., C-82/16, K.A. i in. przeciwko Belgische Staat ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 8 maja 2018 r. K.A. i in (Łączenie rodzin w Belgii) (C-82/16, EU:C:2018:308).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 28 czerwca 2019 r. w sprawie T-377/18, Intercept Pharma i Intercept Pharmaceuticals/EMA, wniesione w dniu 29 lipca 2019 r. przez Intercept Pharma Ltd i Intercept Pharmaceuticals, Inc.

(Sprawa C-576/19 P)

(2019/C 432/21)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Intercept Pharma Ltd i Intercept Pharmaceuticals, Inc. (przedstawiciele: L. Tsang, J. Mulryne, E. Amos, Solicitors, F. Campbell, Barrister)

Druga strona postępowania: Europejska Agencja Leków

Żądania wnoszących odwołanie

- Uchylenie orzeczenia Sądu wydanego w dniu 28 czerwca 2019 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji o ujawnieniu okresowego sprawozdania z oceny ryzyka i korzyści doręczonej wnoszącym odwołanie przez drugą stronę postępowania w dniu 15 maja 2018 r., oraz
- obciążenie EMA poniesionymi przez wnoszące odwołanie kosztami postępowania i innymi kosztami związanymi z niniejszą sprawą, zarówno w pierwszej instancji jak i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący odwołanie podnieśli dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy oparty na tym, że Sąd błędnie stwierdził, iż tiret drugie dotyczące „ochrony postępowania sądowego” w art. 4 ust. 2 rozporządzenia ⁽¹⁾ ma znaczenie dla sprawy jedynie w przypadku, gdy dokumenty zostały sporządzone w ramach zawiśłego postępowania sądowego lub zawierają stanowiska prawne będące przedmiotem takiego postępowania. W ten sposób doszło do nieprzewidzianego w tym rozporządzeniu niedopuszczalnego ograniczenia treści jego art. 4 ust. 2.
2. Zarzut drugi, oparty na tym, że Sąd błędnie stwierdził, iż tiret dotyczące „interesów handlowych” w art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 może znajdować zastosowanie jedynie w przypadku gdy poszczególne fragmenty dokumentu, co do których stwierdzono, że naruszają interesy handlowe danej strony i nie mogą mieć zastosowania tylko na tej podstawie, iż ujawnienie całości dokumentu naruszyłyby interesy handlowe ich autora. Ta ocena uniemożliwiła Sądowi stwierdzenie naruszenia prawa oraz błędu w ocenie, którego dopuściła się EMA odmawiając uwzględnienia kontekstu wniosku o ujawnienie w tej sprawie.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. 2001, L 145, s. 43).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 16 maja 2019 r. T-354/18, KID-Systeme/EUIPO wniesione w dniu 29 czerwca 2019 r. przez KID-Systeme GmbH

(Sprawa C-577/19 P)

(2019/C 432/22)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: KID-Systeme GmbH (przedstawiciele: R. Kunze, G. Würtenberger, Rechtsanwälte, T. Wittmann, Rechtsanwältin)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 10 października 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości (izba decydująca o przyjęciu odwołania do rozpoznania) orzekł, że odwołanie nie zostanie przyjęte do rozpoznania oraz że spółka KID-Systeme GmbH pokrywa własne koszty.

Odwwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 6 czerwca 2019 r. w sprawie T-43/18, Rietze GmbH & Co. KG/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 6 sierpnia 2019 r. przez Rietze GmbH & Co. KG

(Sprawa C-599/19 P)

(2019/C 432/23)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Rietze GmbH & Co. KG (przedstawiciel: M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 24 października 2019 r. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) nie przyjął odwołania do rozpoznania i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Odwwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) wydanego w dniu 11 lipca 2019 r. w sprawie T-888/16, BP/FRA, wniesione w dniu 7 sierpnia 2019 r. przez BP

(Sprawa C-601/19 P)

(2019/C 432/24)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: BP (przedstawiciel: adwokat E. Lazar)

Druga strona postępowania: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku i w konsekwencji:
- stwierdzenie nieważności decyzji organu upoważnionego do zawierania umów o pracę (OUZU) z dnia 21 kwietnia 2016 r. o nieprzedłużeniu z nią umowy o pracę;
- zasądzenie odszkodowania za szkodę materialną i krzywdę poniesioną przez wnoszącą odwołanie w następstwie, po pierwsze niezgodnej z prawem decyzji o nieprzedłużeniu umowy o pracę a po drugie niezgodnego z prawem wykonania wyroku w sprawie T-658/13 P;
- zasądzenie odszkodowania za szkodę materialną i zadośćuczynienia za krzywdę, które wnosząca odwołanie poniosła w związku z nieprzyjęciem przez stronę pozwaną zgodnych z prawem zasad oceny, zmiany zaszeregowania i przedłużania umów oraz związanej z tym szkody wynikającej z braku takich zgodnych z prawem zasad;
- orzeczenie, że wytyczne FRA w sprawie oceny i zmiany zaszeregowania oraz decyzja dyrektora FRA 2009/13 dotycząca przedłużania umów o pracę są niezgodne z prawem w zakresie, w jakim regulacje te zostały przyjęte w następstwie niezgodnego z prawem postępowania i przez organ nieposiadający odpowiednich kompetencji;
- skorzystanie z nieograniczonego prawa orzekania w celu zapewnienia skuteczności orzeczenia;

- zasądzenie od strony pozwanej zapłaty odsetek za zwłokę według kluczowej stopy Europejskiego Banku Centralnego, powiększonej o dwa punkty procentowe od kwoty ostatecznie przyznanej lub zasądzenie jakiegokolwiek innej płatności odsetek, którą Trybunał uzna za sprawiedliwą i właściwą;
- obciążenie FRA kosztami postępowania powstałymi w pierwszej instancji i w postępowaniu odwoławczym.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania: Sąd dopuścił się oczywistego błędu w ocenie drugiego zarzutu dotyczącego niezgodności z prawem regulacji FRA i czwartego żądania skargi dotyczącego zarzutu niezgodności z prawem podniesionego przez wnoszącą odwołanie na podstawie art. 277 TFUE. W tym względzie Sąd dokonał nieprawidłowej oceny faktów i dowodów, wypaczył sens dowodów, dopuścił się naruszenia prawa, naruszył obowiązek uzasadnienia i prawo do bycia wysłuchanym.

Drugi zarzut odwołania: Sąd nie rozstrzygnął w odniesieniu do trzeciego żądania skargi oraz skorzystania z nieograniczonego prawa orzekania, jak wnoszono w piątym żądaniu skargi. W tym względzie Sąd naruszył wymóg ochrony zgodności z prawem wskazany w art. 19 ust. 1 TUE oraz naruszył art. 268 TFUE

Trzeci zarzut odwołania: Sąd naruszył art. 35, 36, 64 i 65 swego regulaminu postępowania. W tym względzie Sąd naruszył zasadę kontradyktoryjności; nie doręczył FRA pisma z dnia 25 września 2017 r. oraz nie poinformował o tym wnoszącej odwołanie; nie ocenił dowodów załączonych do odpowiedzi oraz naruszył reguły dotyczące postępowania dowodowego; niesłusznie odrzucił sprawozdanie OLAF w sprawach połączonych OF/2014/0192 i OF/2015/0167; naruszył prawo do bycia wysłuchanym; naruszył prawo do rzetelnego procesu sądowego; naruszył art. 52 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

Czwarty zarzut odwołania: Sąd naruszył prawo do obrony i zasadę skutecznej ochrony sądowej, ustanowione w art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i przedstawił niewystarczające uzasadnienie.

Piąty zarzut odwołania: Sąd naruszył art. 134 i 135 swego regulaminu postępowania w przedmiocie kosztów. W tym względzie Sąd uchybił ciężącemu na nim obowiązkowi uzasadnienia.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 czerwca 2019 r. w sprawie T-357/18 Luz Saúde/EUIPO – Clínica La Luz, wniesione w dniu 21 sierpnia 2019 r. przez Luz Saúde, SA

(Sprawa C-622/19 P)

(2019/C 432/25)

Język postępowania: portugalski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luz Saúde, SA (przedstawiciele: adwokaci G. Gentil Anastácio, P. Guerra e Andrade, G. Moreira Rato i M. Stock da Cunha)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, Clínica La Luz

Postanowieniem z dnia 5 listopada Trybunał Sprawiedliwości (izba ds. przyjmowania odwołań do rozpoznania) zdecydował o nieprzyjęciu odwołania do rozpoznania i

---

Wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia złożony w dniu 9 września 2019 r. – Ntinios Ramon/Komisja Europejska**(Sprawa C -675/19 SA)**

(2019/C 432/26)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Ntinios Ramon (przedstawiciele: adwokaci Achilleas Dimitriadis i Charalampos Pogiatzis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi o:

- A. nakazanie przez Trybunał uchylenia immunitetu Komisji Europejskiej na podstawie art. 1 Protokołu nr 7 ⁽¹⁾ w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej oraz zezwolił na doręczenie i wykonanie:
- 1) postanowienia o dokonaniu zajęcia zabezpieczającego (Garnishee Order Nisi) z dnia 26 czerwca 2019 r. wydanego przez Eparchiako Dikastirio Ammochostou (sąd rejonowy, Famagusta) na Cyprze,
  - 2) jakiegokolwiek środka zarządnego przez ów sąd,
  - 3) jakiegokolwiek innego powiązanego środka;
- B. podjęcie wszelkich środków i działań, które Trybunał uzna za słuszne i sprawiedliwe w okolicznościach niniejszej sprawy;
- C. obciążenie kosztami, w tym VAT.

⁽¹⁾ Dz.U. 2016 C 202, s. 266.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunalul Vâlcea (Rumunia) w dniu 11 września 2019 r. – SC Valoris SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu**(Sprawa C-677/19)**

(2019/C 432/27)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Tribunalul Vâlcea

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Valoris SRL

Strona pozwana: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Craiova - Administrația Județeană a Finanțelor Publice Vâlcea, Administrația Fondului pentru Mediu

Pytanie prejudycjalne

Czy zasady lojalnej współpracy, równoważności i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisowi krajowemu takiemu jak art. 1 ust. 2 Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2017 (specjalnego dekretu z mocą ustawy nr 52/2017), w którym ustanowiono wynoszący około jednego roku termin zawity na złożenie wniosków o zwrot niektórych podatków pobranych z naruszeniem prawa Unii, jeżeli ustawodawstwo krajowe nie przewiduje podobnego terminu na wykonanie prawa do zwrotu kwot pobranych z naruszeniem przepisów krajowych?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Milano (Włochy) w dniu 13 września 2019 r. – SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA/YB

(Sprawa C-693/19)

(2019/C 432/28)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Milano

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SPV Project 1503 Srl, Dobank SpA

Strona pozwana: YB

Pytania prejudycjalne

Czy, i na jakich warunkach, art. 6 i 7 dyrektywy 93/13/EWG⁽¹⁾ i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu, takiemu jak opisane poniżej, uniemożliwiającemu sądowi egzekucyjnemu przeprowadzenie kontroli co do istoty tytułu egzekucyjnego, który stał się prawomocny i uniemożliwiającemu temu sądowi, w przypadku gdy konsument chce powołać się na nieuczciwy charakter warunku zawartego w umowie, na podstawie której sporządzono tytuł egzekucyjny, zniwelowanie skutków dorozumianej powagi rzeczy osądzonej?

---

(1) Dyrektywa Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. 1993, L 95, s. 29).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 września 2019 r. – Axpo Trading Ag/Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE

(Sprawa C-705/19)

(2019/C 432/29)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Axpo Trading Ag

Druga strona postępowania: Gestore dei Servizi Energetici SpA - GSE

Pytanie prejudycjalne

Do Trybunału Sprawiedliwości kieruje się pytanie, czy:

- artykuł 18 TFUE w części, w której zakazuje wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie zastosowania traktatów;
- artykuły 28 i 30 TFUE, a także art. 6 umowy o wolnym handlu pomiędzy EWG a Szwajcarią, w części, w której przewidują zniesienie ceł przywozowych oraz środków o równoważnym skutku;
- artykuł 110 TFUE w części, w której zakazuje nakładania na produkty importowane podatków wewnętrznych wyższych od tych, które nakłada bezpośrednio lub pośrednio na podobne produkty krajowe;
- artykuł 34 TFUE, a także art. 13 umowy o wolnym handlu pomiędzy EWG a Szwajcarią, w części, w której zakazują stosowania środków mających skutek równoważny z ograniczeniami ilościowymi w przywozie;
- artykuły 107 i 108 TFUE, w części, w której zakazują wdrażania niezgłoszonego Komisji i niezgodnego z rynkiem wewnętrznym środka o charakterze pomocy państwa;
- dyrektywa 2009/28/WE ⁽¹⁾, w części, w której ma na celu promowanie wewnątrzspółnotowego handlu zieloną energią elektryczną, sprzyjając również promowaniu zdolności produkcyjnych poszczególnych państw członkowskich;
- sprzeciwiają się przepisowi prawa krajowego, takiemu jak opisany powyżej, nakładającemu na importerów zielonej energii elektrycznej obciążenie finansowe, które nie ma zastosowania względem krajowych producentów tego samego produktu?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych zmieniająca i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.Ú. 2009, L 140, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 września 2019 r. – Sisal SpA/Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sprawa C-721/19)

(2019/C 432/30)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Sisal SpA

Strona przeciwna: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług (art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE), jak również zasady [prawa Unii Europejskiej]: pewności prawa, niedyskryminacji, przejrzystości i bezstronności, swobody konkurencji, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań i spójności, a także – w stosownych przypadkach – art. 3 i 43 dyrektywy 2014/23/UE (¹), należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisom, takim jak art. 20 ust. 1 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 148 z dnia 16 października 2017 r., wraz z późniejszymi przepisami wykonawczymi, które stanowią, co następuje: „1. Na podstawie art. 21 ust. 3 i 4 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 78 z dnia 1 lipca 2009 r., przekształconego ze zmianami w ustawę nr 102 z dnia 3 sierpnia 2009 r., Agenzia delle dogane e dei monopoli (agencja cł i monopoli) zezwala na kontynuację istniejącej koncesji na przyjmowanie, nawet na odległość, krajowych gier z wykorzystaniem kart do zdrapywania, do upływu ostatecznego terminu określonego w art. 4 ust. 1 umowy koncesyjnej w celu zapewnienia nowych i większych dochodów budżetu państwa w wysokości 50 mln EUR na rok 2017 i 750 mln EUR na rok 2018”, w sytuacji, w której:
  - art. 21 ust. 1 decreto legge nr 78 z dnia 1 lipca 2009 r., przekształcony ze zmianami w ustawę nr 102 z dnia 3 sierpnia 2009 r., przewidywał udzielenie rozpatrywanych koncesji kilku podmiotom wybranym w drodze otwartych, konkurencyjnych i niedyskryminacyjnych procedur;
  - art. 21 ust. 4 wspomnianego decreto legge przewidywał, że koncesje, o których mowa w ust. 1, mogą zostać odnowione ewentualnie tylko jeden raz;
  - w przetargu ogłoszonym w 2010 r. nie uczestniczyły spółki wnoszące odwołanie;
  - konkretna istniejąca koncesja została udzielona pierwotnie tylko jednemu koncesjonariuszowi w wyniku przetargu publicznego, w którym złożono tylko jedną ofertę;
  - kontynuacja istniejącej koncesji oznaczałaby w szczególności, że koncesja ta byłaby kontynuowana tylko z tym jednym koncesjonariuszem, a nie w drodze odnowienia koncesji z wieloma podmiotami, bez zastosowania procedury przetargowej?
- 2) Czy prawo Unii, w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług (art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE), jak również zasady [prawa Unii Europejskiej]: pewności prawa, niedyskryminacji, przejrzystości i bezstronności, swobody konkurencji, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań i spójności, a także – w stosownych przypadkach – art. 3 i 43 dyrektywy 2014/23/UE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisom, takim jak art. 20 ust. 1 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 148 z dnia 16 października 2017 r., który – na podstawie art. 21 ust. 3 i 4 decreto legge nr 78 z dnia 1 lipca 2009 r., przekształconego ze zmianami w ustawę nr 102 z dnia 3 sierpnia 2009 r. - stanowi,

co następuje „*Agenzia delle dogane e dei monopoli (agencja cł i monopoli) zezwala na kontynuację istniejącej koncesji na przyjmowanie, nawet na odległość, krajowych gier z wykorzystaniem kart do zdrapywania, do upływu ostatecznego terminu określonego w art. 4 ust. 1 umowy koncesyjnej w celu zapewnienia nowych i większych dochodów budżetu państwa w wysokości 50 mln EUR na rok 2017 i 750 mln EUR na rok 2018*”, w następujący sposób:

- poprzez czasową kontynuację jedynej istniejącej koncesji, zamiast ewentualnego odnowienia wielu koncesji, o których mowa w art. 21 ust. 4 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 78 z dnia 1 lipca 2009 r., przekształconego ze zmianami w ustawę nr 102 z dnia 3 sierpnia 2009 r., bez ogłoszenia nowego postępowania przetargowego;
  - przed wygaśnięciem koncesji: decreto legge (dekret z mocą ustawy) nr 148 z 2017 r. wszedł w życie w dniu 16 października 2017 r., to znaczy w tym samym dniu, w którym został on opublikowany we włoskim dzienniku urzędowym, natomiast koncesja wygasła w dniu 30 września 2019 r.;
  - w celu zapewnienia nowych i większych dochodów budżetu państwa w wysokości 50 mln EUR na rok 2017 i 750 mln EUR na rok 2018, zmieniając w ten sposób niektóre aspekty dotyczące warunków i terminu uiszczenia opłaty koncesyjnej, a także, potencjalnie, całkowitej kwoty należnej zapłaty pod względem jej obciążającego charakteru, w szczególności poprzez zmianę terminów płatności, wprowadzając wcześniejsze terminy w stosunku do terminów przewidzianych w pierwotnej koncesji, biorąc pod uwagę - zgodnie ze stanowiskiem wnoszących odwołanie – obiektywny i znany fakt wartości finansowej czasu?
- 3) Czy prawo Unii, w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług (art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE), jak również zasady [prawa Unii Europejskiej]: pewności prawa, niedyskryminacji, przejrzystości i bezstronności, swobody konkurencji, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań i spójności, a także – w stosownych przypadkach – art. 3 i 43 dyrektywy 2014/23/UE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisom, takim jak te zawarte w przepisach wykonawczych ww. decreto legge, w szczególności w komunikacie Agenzia delle dogane e dei monopoli, [protokół nr] 0133677 z dnia 1 grudnia 2017 r., który – w wykonaniu art. 20 ust. 1 decreto legge nr 148 z dnia 16 października 2017 r. oraz na podstawie art. 4 akapit pierwszy umowy koncesyjnej na prowadzenie gier z wykorzystaniem kart do zdrapywania, przewidującego możliwość odnowienia tejże umowy tylko jeden raz – określa ostateczny termin wygaśnięcia koncesji na dzień 30 września 2028 r.; nie narusza, w każdym razie, przepisu wspomnianego art. 4 dotyczącego podziału czasu obowiązywania koncesji na dwa okresy wynoszące odpowiednio 5 lat i 4 lata (w związku z tym, po upływie pierwszego okresu 5 lat, począwszy od dnia 1 października 2019 r., kontynuacja koncesji przez kolejne cztery lata, do czasu jej wygaśnięcia w dniu 30 września 2028 r., jest uzależniona od pozytywnej oceny działalności w zakresie prowadzenia gier, dokonywanej przez Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, która to ocena musi zostać wyrażona do dnia 30 marca 2024 r.); stanowi, że spółka jest zobowiązana zapłacić: kwotę 50 mln EUR do dnia 15 grudnia 2017 r.; kwotę 300 mln EUR do dnia 30 kwietnia 2018 r.; oraz kwotę 450 mln EUR do dnia 31 października 2018 r.;
- wprowadzając powyższe przepisy przed upływem pierwotnego terminu wygaśnięcia koncesji [komunikat Agenzia delle dogane e dei monopoli, (protokół nr) 0133677 został wydany w dniu 1 grudnia 2017 r., a umowa koncesyjna wygasła w dniu 30 września 2019 r.];
  - zapewniając w ten sposób wcześniejszą płatność kwoty 800 mln EUR (50 mln EUR do dnia 15 grudnia 2017 r.; 300 mln EUR do dnia 30 kwietnia 2018 r.; 450 mln EUR do dnia 31 października 2018 r.) w stosunku do wskazanego terminu wygaśnięcia koncesji (30 września 2019 r.);
  - prowadząc w ten sposób do potencjalnej zmiany całkowitej kwoty należnej płatności pod względem jej obciążającego charakteru, biorąc pod uwagę - zgodnie ze stanowiskiem wnoszących odwołanie – obiektywny i znany fakt wartości finansowej czasu?
- 4) Czy prawo Unii, w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług (art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE), jak również zasady [prawa Unii Europejskiej]: pewności prawa, niedyskryminacji, przejrzystości i bezstronności, swobody konkurencji, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań i spójności, a także – w stosownych przypadkach – art. 3 i 43 dyrektywy 2014/23/UE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie wymienionym przepisom, nawet w przypadku, gdy przedsiębiorstwa działające w danym sektorze, które są obecnie zainteresowane wejściem na rynek, nie wzięły udziału w pierwotnie ogłoszonym przetargu na udzielenie wygasającej koncesji kontynuowanej z koncesjonariuszem, którego koncesja wygasła, zgodnie z nowymi warunkami umownymi, czy też ewentualne ograniczenie dostępu do rynku ma miejsce jedynie w przypadku rzeczywistego udziału rzeczonych przedsiębiorstw w pierwotnym przetargu?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. 2014, L 94, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 23 września 2019 r. – Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd/ Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sprawa C-722/19)

(2019/C 432/31)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Stanleybet Malta Limited Magellan, Robotec Ltd

Druga strona postępowania: Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy prawo Unii, w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług (art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE), jak również zasady [prawa Unii Europejskiej]: pewności prawa, niedyskryminacji, przejrzystości i bezstronności, swobody konkurencji, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań i spójności, a także – w stosownych przypadkach – art. 3 i 43 dyrektywy 2014/23/UE (¹), należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisom, takim jak art. 20 ust. 1 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 148 z dnia 16 października 2017 r., wraz z późniejszymi przepisami wykonawczymi, które stanowią, co następuje: „1. Na podstawie art. 21 ust. 3 i 4 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 78 z dnia 1 lipca 2009 r., przekształconego ze zmianami w ustawę nr 102 z dnia 3 sierpnia 2009 r., Agenzia delle dogane e dei monopoli (agencja cel i monopoli) zezwala na kontynuację istniejącej koncesji na przyjmowanie, nawet na odległość, krajowych gier z wykorzystaniem kart do zdrapywania, do upływu ostatecznego terminu określonego w art. 4 ust. 1 umowy koncesyjnej w celu zapewnienia nowych i większych dochodów budżetu państwa w wysokości 50 mln EUR na rok 2017 i 750 mln EUR na rok 2018”, w sytuacji, w której:
  - art. 21 ust. 1 decreto legge nr 78 z dnia 1 lipca 2009 r., przekształcony ze zmianami w ustawę nr 102 z dnia 3 sierpnia 2009 r., przewidywał udzielenie rozpatrywanych koncesji kilku podmiotom wybranym w drodze otwartych, konkurencyjnych i niedyskryminacyjnych procedur;
  - art. 21 ust. 4 wspomnianego decreto legge przewidywał, że koncesje, o których mowa w ust. 1, mogą zostać odnowione ewentualnie tylko jeden raz;
  - w przetargu ogłoszonym w 2010 r. nie uczestniczyły spółki wnoszące odwołanie;
  - konkretna istniejąca koncesja została udzielona pierwotnie tylko jednemu koncesjonariuszowi w wyniku przetargu publicznego, w którym złożono tylko jedną ofertę;
  - kontynuacja istniejącej koncesji oznaczałaby w szczególności, że koncesja ta byłaby kontynuowana tylko z tym jednym koncesjonariuszem, a nie w drodze odnowienia koncesji z wieloma podmiotami, bez zastosowania procedury przetargowej?
- 2) Czy prawo Unii, w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług (art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE), jak również zasady [prawa Unii Europejskiej]: pewności prawa, niedyskryminacji, przejrzystości i bezstronności, swobody konkurencji, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań i spójności, a także – w stosownych przypadkach – art. 3 i 43 dyrektywy 2014/23/UE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisom, takim jak art. 20 ust. 1 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 148 z dnia 16 października 2017 r., który – na podstawie art. 21 ust. 3 i 4 decreto legge nr 78 z dnia 1 lipca 2009 r., przekształconego ze zmianami w ustawę nr 102 z dnia 3 sierpnia 2009 r. - stanowi,

co następuje „*Agenzia delle dogane e dei monopoli (agencja cł i monopoli)* zezwala na kontynuację istniejącej koncesji na przyjmowanie, nawet na odległość, krajowych gier z wykorzystaniem kart do zdrapywania, do upływu ostatecznego terminu określonego w art. 4 ust. 1 umowy koncesyjnej w celu zapewnienia nowych i większych dochodów budżetu państwa w wysokości 50 mln EUR na rok 2017 i 750 mln EUR na rok 2018”, w następujący sposób:

- poprzez czasową kontynuację jedynej istniejącej koncesji, zamiast ewentualnego odnowienia wielu koncesji, o których mowa w art. 21 ust. 4 decreto legge (dekretu z mocą ustawy) nr 78 z dnia 1 lipca 2009 r., przekształconego ze zmianami w ustawę nr 102 z dnia 3 sierpnia 2009 r., bez ogłoszenia nowego postępowania przetargowego;
  - przed wygaśnięciem koncesji: decreto legge (dekret z mocą ustawy) nr 148 z 2017 r. wszedł w życie w dniu 16 października 2017 r., to znaczy w tym samym dniu, w którym został on opublikowany we włoskim dzienniku urzędowym, natomiast koncesja wygasła w dniu 30 września 2019 r.;
  - w celu zapewnienia nowych i większych dochodów budżetu państwa w wysokości 50 mln EUR na rok 2017 i 750 mln EUR na rok 2018, zmieniając w ten sposób niektóre aspekty dotyczące warunków i terminu uiszczenia opłaty koncesyjnej, a także, potencjalnie, całkowitej kwoty należnej zapłaty pod względem jej obciążającego charakteru, w szczególności poprzez zmianę terminów płatności, wprowadzając wcześniejsze terminy w stosunku do terminów przewidzianych w pierwotnej koncesji, biorąc pod uwagę - zgodnie ze stanowiskiem wnoszących odwołanie – obiektywny i znany fakt wartości finansowej czasu?
- 3) Czy prawo Unii, w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług (art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE), jak również zasady [prawa Unii Europejskiej]: pewności prawa, niedyskryminacji, przejrzystości i bezstronności, swobody konkurencji, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań i spójności, a także – w stosownych przypadkach – art. 3 i 43 dyrektywy 2014/23/UE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie przepisom, takim jak te zawarte w przepisach wykonawczych ww. decreto legge, w szczególności w komunikacie Agenzia delle dogane e dei monopoli, [protokół nr] 0133677 z dnia 1 grudnia 2017 r., który – w wykonaniu art. 20 ust. 1 decreto legge nr 148 z dnia 16 października 2017 r. oraz na podstawie art. 4 akapit pierwszy umowy koncesyjnej na prowadzenie gier z wykorzystaniem kart do zdrapywania, przewidującego możliwość odnowienia tejże umowy tylko jeden raz – określa ostateczny termin wygaśnięcia koncesji na dzień 30 września 2028 r.; nie narusza, w każdym razie, przepisu wspomnianego art. 4 dotyczącego podziału czasu obowiązywania koncesji na dwa okresy wynoszące odpowiednio 5 lat i 4 lata (w związku z tym, po upływie pierwszego okresu 5 lat, począwszy od dnia 1 października 2019 r., kontynuacja koncesji przez kolejne cztery lata, do czasu jej wygaśnięcia w dniu 30 września 2028 r., jest uzależniona od pozytywnej oceny działalności w zakresie prowadzenia gier, dokonywanej przez Agenzia delle Dogane e dei Monopoli, która to ocena musi zostać wyrażona do dnia 30 marca 2024 r.); stanowi, że spółka jest zobowiązana zapłacić: kwotę 50 mln EUR do dnia 15 grudnia 2017 r.; kwotę 300 mln EUR do dnia 30 kwietnia 2018 r.; oraz kwotę 450 mln EUR do dnia 31 października 2018 r.;
- wprowadzając powyższe przepisy przed upływem pierwotnego terminu wygaśnięcia koncesji [komunikat Agenzia delle dogane e dei monopoli, (protokół nr) 0133677 został wydany w dniu 1 grudnia 2017 r., a umowa koncesyjna wygasła w dniu 30 września 2019 r.];
  - zapewniając w ten sposób wcześniejszą płatność kwoty 800 mln EUR (50 mln EUR do dnia 15 grudnia 2017 r.; 300 mln EUR do dnia 30 kwietnia 2018 r.; 450 mln EUR do dnia 31 października 2018 r.) w stosunku do wskazanego terminu wygaśnięcia koncesji (30 września 2019 r.);
  - prowadząc w ten sposób do potencjalnej zmiany całkowitej kwoty należnej płatności pod względem jej obciążającego charakteru, biorąc pod uwagę - zgodnie ze stanowiskiem wnoszących odwołanie – obiektywny i znany fakt wartości finansowej czasu?
- 4) Czy prawo Unii, w szczególności swobodę przedsiębiorczości i swobodę świadczenia usług (art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE), jak również zasady [prawa Unii Europejskiej]: pewności prawa, niedyskryminacji, przejrzystości i bezstronności, swobody konkurencji, proporcjonalności, ochrony uzasadnionych oczekiwań i spójności, a także – w stosownych przypadkach – art. 3 i 43 dyrektywy 2014/23/UE, należy interpretować w ten sposób, że stoi ono na przeszkodzie wymienionym przepisom, nawet w przypadku, gdy przedsiębiorstwa działające w danym sektorze, które są obecnie zainteresowane wejściem na rynek, nie wzięły udziału w pierwotnie ogłoszonym przetargu na udzielenie wygasającej koncesji kontynuowanej z koncesjonariuszem, którego koncesja wygasła, zgodnie z nowymi warunkami umownymi, czy też ewentualne ograniczenie dostępu do rynku ma miejsce jedynie w przypadku rzeczywistego udziału rzeczonych przedsiębiorstw w pierwotnym przetargu?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie udzielania koncesji (Dz.U. 2014, L 94, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 30 września 2019 r. – Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd/Agenzia delle Entrate

(Sprawa C-723/19)

(2019/C 432/32)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Airbnb Ireland UC, Airbnb Payments UK Ltd

Druga strona postępowania: Agenzia delle Entrate

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przepisy i zasady prawa Unii Europejskiej, w tym art. 4, 5 i nast. dyrektywy 1535/2015/UE⁽¹⁾, art. 8 dyrektywy 98/34/WE⁽²⁾ oraz art. 56 TFUE stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, które bez uprzedniego powiadomienia Komisji Europejskiej nakładają na operatora internetowego portalu pośrednictwa w obrocie nieruchomościami „przepisy techniczne dotyczące świadczenia usług społeczeństwa informacyjnego” obejmujące obowiązki informacyjne (przekazywanie do Agenzia delle Entrate danych dotyczących umów zawartych za pośrednictwem portalu internetowego) oraz obowiązki podatkowe (pobieranie od płatności dokonanych w związku z umowami zawartymi za pośrednictwem portalu internetowego zaliczki na poczet podatku, a następnie wpłacenie jej na rzecz skarbu państwa)?;
- 2) Czy przepisy i zasady prawa Unii, w tym art. 3, 18, 32, 44, 49, 56, 101 i nast., 116, 120, 127 i nast. TFUE oraz dyrektywy 2000/31/WE⁽³⁾ i 2006/123/WE⁽⁴⁾, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, które:
  - wprowadzają w odniesieniu do operatorów portalu internetowego służącego do wyszukiwania nieruchomości na wynajem obowiązek gromadzenia i przekazywania danych dotyczących umów;
  - wprowadzają, w odniesieniu do tych samych operatorów portali internetowych, którzy uczestniczą w regulowaniu płatności z tytułu umów wynajmu krótkoterminowego, obowiązek występowania w charakterze płatnika podatku lub podmiotu odpowiedzialnego za zapłacenie podatku;
  - wprowadzają w odniesieniu do operatorów portali internetowych niemających siedziby we Włoszech i uznanych za niemających stałej jednostki organizacyjnej we Włoszech obowiązek wyznaczenia przedstawiciela podatkowego;
  - wprowadzają, również w odniesieniu do podmiotów niemających siedziby ani stałej jednostki organizacyjnej we Włoszech, obowiązek występowania w charakterze podmiotów odpowiedzialnych za zapłatę podatku w odniesieniu do podatku turystycznego?
- 3) Czy podstawowe zasady prawa Unii Europejskiej stoją na przeszkodzie, ogólnie rzecz biorąc, przepisom krajowym, które w rzeczywistości przenoszą na przedsiębiorstwo skutki braku skuteczności państwa w zakresie obliczania i poboru podatków?

⁽¹⁾ Dyrektywa (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz.U. 2015, L 241, s. 1).

⁽²⁾ Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. 1998, L 204, s. 37).

⁽³⁾ Dyrektywa 2000/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 8 czerwca 2000 r. w sprawie niektórych aspektów prawnych usług społeczeństwa informacyjnego, w szczególności handlu elektronicznego w ramach rynku wewnętrznego (dyrektywa o handlu elektronicznym) (Dz.U. 2000, L 178, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy (przekształcenie) (Dz.U. 2006, L 376, s. 36).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Hiszpania) w dniu 1 października 2019 r. – Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario/JN

(Sprawa C-726/19)

(2019/C 432/33)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Instituto Madrileño de Investigación y Desarrollo Agrario y Alimentario.

Druga strona postępowania: JN

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zawarcie umowy na czas określony, takiej jak umowa w celu tymczasowego obsadzenia wakującego stanowiska pracy, która pozostawia uznaniu pracodawcy określenie czasu jej obowiązywania przy podejmowaniu decyzji, czy obsadzi wakujące stanowisko pracy, kiedy to uczyni i jak długo potrwa proces rekrutacji, może być uznane za odpowiednie dla zapewnienia skuteczności (effet utile) klauzul 1 i 5 dyrektywy 1999/70 ⁽¹⁾?
- 2) Czy ustanowiony w klauzuli 5 dyrektywy Rady 1999/70/WE obowiązek wprowadzenia jednego lub większej liczby przewidzianych w niej środków, które mają na celu zapobieganie nadużyciom wynikającym z wykorzystywania kolejnych umów o pracę na czas określony w przypadku umów w celu tymczasowego obsadzenia wakującego stanowiska pracy, należy uznać za transponowany do prawa hiszpańskiego, jeżeli zgodnie z orzecznictwem nie określono maksymalnego czasu trwania tych czasowych stosunków pracy, nie określono obiektywnych powodów uzasadniających ich przedłużenie, ani też nie określono liczby przedłużeń takich stosunków pracy?
- 3) Czy brak w prawie hiszpańskim, w świetle orzecznictwa, jakiegokolwiek skutecznego środka mającego na celu zapobieganie i karanie nadużyć wobec pracowników zatrudnionych na podstawie umowy w celu tymczasowego obsadzenia wakującego stanowiska pracy, ma negatywny wpływ na cel i skuteczność Porozumienia ramowego, jeżeli nie ograniczono maksymalnego całkowitego czasu trwania stosunków pracy, wspomniane stosunki pracy nigdy nie zostały przekształcone w stosunki pracy na czas nieokreślony lub stosunki pracy na czas nieokreślony, ale nie na stałe, bez względu na to, ile lat upłynęło, ani też pracownicy nie otrzymali odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy, przy czym organ administracji nie jest zobowiązany do uzasadnienia odnowienia stosunku pracy w celu tymczasowego obsadzenia wakującego stanowiska pracy, gdy wakujące stanowisko przez wiele lat nie jest przedmiotem publicznej oferty zatrudnienia lub gdy procedura rekrutacji jest odraczana?
- 4) Czy stosunek pracy o nieokreślonym czasie trwania, którego czas trwania, zgodnie z wyrokiem Trybunału z dnia 5 czerwca 2018 r. w sprawie C-677/16 ⁽²⁾ [...] jest nadzwyczajnie długi i zależy całkowicie od pracodawcy, bez jakiegokolwiek ograniczenia lub uzasadnienia, przy czym pracownik nie jest w stanie przewidzieć, kiedy ów stosunek pracy zostanie rozwiązany, i może on trwać do czasu przejścia pracownika na emeryturę, należy uznać za zgodny z celem dyrektywy Rady 1999/70/WE, czy też należy uznać, iż stanowi on nadużycie?
- 5) Czy, zgodnie z wyrokiem [...] Trybunału z dnia 25 października 2018 r. w sprawie C-331/17 ⁽³⁾, można uznać, że kryzys gospodarczy z 2008 r. teoretycznie stanowi powód uzasadniający brak jakiegokolwiek środka zapobiegawczego przeciwko nadużyciu wynikającemu z zawierania kolejnych umów o pracę na czas określony w rozumieniu klauzuli 5 pkt 1 Porozumienia ramowego, który mógłby zapobiec lub zniechęcić do przedłużania stosunku pracy między powódką a Comunidad de Madrid (wspólnotą Madrytu) w okresie od 2003 r. do 2008 r., kiedy został on przedłużony, a następnie do 2016 r., tym samym przedłużając okres zatrudnienia w celu tymczasowego obsadzenia stanowiska przez 13 lat?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego przez Europejską Unię Konfederacji Przemysłowych i Pracodawców (UNICE), Europejskie Centrum Przedsiębiorstw Publicznych (CEEP) oraz Europejską Konfederację Związków Zawodowych (ETUC) (Dz.U. 1999, L 175, s. 43)

⁽²⁾ Montero Mateos, EU:C:2018:393

⁽³⁾ Sciotto, EU:C:2018:859

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha (Hiszpania) w dniu 4 października 2019 r. – KM/Subdelegación de Gobierno de Albacete

(Sprawa C-731/19)

(2019/C 432/34)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Castilla-La Mancha

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KM

Strona pozwana: Subdelegación de Gobierno de Albacete

Pytanie prejudycjalne

Czy wykładnia wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 23 kwietnia 2015 r. (sprawa C-38/14, Zaizoune ⁽¹⁾), zgodnie z którą hiszpańskie organy administracji publicznej i sądy mogą stosować bezpośrednio dyrektywę 2008/115/WE ⁽²⁾, na niekorzyść obywatela państwa trzeciego, z pominięciem i niestosowaniem uregulowania krajowego, korzystniejszego w zakresie przewidzianych kar, a ze zwiększeniem odpowiedzialności karnej oraz ewentualnym nieprzestrzeganiem zasady legalności w sprawach karnych, jest zgodna z jego orzecznictwem dotyczącym granic bezpośredniej skuteczności dyrektyw; oraz czy niezgodności uregulowania hiszpańskiego z dyrektywą należy zarządzić nie w ten sposób, lecz raczej w drodze zmiany przepisów prawa lub zastosowania środków przewidzianych przez prawo wspólnotowe w celu skłonienia państwa do należytej transpozycji dyrektyw.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 23 kwietnia 2015 r., Zaizoune (C-38/14, EU:C:2015:260).

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz.U. 2008, L 348, s. 98).

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2019 r. – Komisja Europejska/Hiszpania

(Sprawa C-788/19)

(2019/C 432/35)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: N. Gossement i C. Perrin, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Królestwo Hiszpanii

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że Królestwo Hiszpanii:

- ustanawiając skutki niewykonania zobowiązania informacyjnego dotyczącego dóbr i praw za granicą lub złożenia po terminie formularza „Modelo 720”, które prowadzą do zaklasyfikowania wspomnianych aktywów jako nieuzasadnionych zysków majątkowych, które nie ulegają nigdy przedawnieniu;

- nakładając automatycznie stałą grzywnę w wysokości 150 % w przypadku braku wykonania obowiązku informacyjnego w odniesieniu do dóbr i praw za granicą lub w przypadku złożenia po terminie formularza „Modelo 720”;
- stosując stałe grzywny za niewykonanie obowiązku informacyjnego w odniesieniu do dóbr i praw za granicą lub w przypadku złożenia po terminie formularza „Modelo 720”, których poziom jest wyższy niż sankcje przewidziane przez ogólny system dla podobnych wykroczeń;
- nie wykonało zobowiązań ciążących na nim na mocy art. 21, 45, 56 i 63 TFUE oraz art. 28, 31, 36 i 40 porozumienia o EOG.
- Obciążenie Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Hiszpańskie uregulowanie podatkowe nakłada na podatkowych rezydentów Hiszpanii obowiązek zadeklarowania określonych dóbr i praw położonych za granicą za pomocą formularza deklaracji podatkowej („Modelo 720”). W przypadku niewykonania lub błędnego wykonania tego obowiązku, stosuje się szczególny system sankcji.

Komisja dochodzi do wniosku, że sankcje, które polegają na zakwalifikowaniu aktywów jako zysków majątkowych, na niestosowaniu zwykłych zasad przedawnienia oraz na stosowaniu stałych grzywien, stanowią ograniczenie podstawowych swobód z TFUE i EOG. Pomimo iż co do zasady środki te można uznać za adekwatne dla realizacji zamierzonych celów zwalczania unikania opodatkowania i oszustw podatkowych i zapobiegania im, to jednak okazują się one nieproporcjonalne.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – Komisja Europejska/Republika Austrii

(Sprawa C-796/19)

(2019/C 432/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: Walter Mölls, Cécile Vrignon)

Strona pozwana: Republika Austrii

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie, że Republika Austrii uchybiła ciążącym na niej zobowiązaniom wynikającym z art. 3 lit. a) dyrektywy 2007/59/WE ⁽¹⁾, wyznaczając jako właściwy organ do celów tej dyrektywy inny organ niż władzę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 16 dyrektywy 2004/49/WE ⁽²⁾;
- obciążenie Republiki Austrii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja twierdzi, że art. 3 lit. a) dyrektywy 2007/59 definiuje jako właściwy organ do celów tej dyrektywy „władzę bezpieczeństwa, o której mowa w art. 16 dyrektywy 2004/49/WE”.

Austriacki ustawodawca dokonał jednak wyboru odbiegającego od powyższego przepisu.

Zamiast właściwego organu do celów dyrektywy 2004/49 (Bundesminister für Verkehr, Innovation und Technologie – federalnego ministra transportu, innowacji i technologii) wyznaczył on jako właściwy organ spółkę Schieneninfrastruktur-Dienstleistungsgesellschaft mbH w odniesieniu do szeregu zadań, które podlegają dyrektywie 2007/59. Nie jest to zgodne z tą ostatnią dyrektywą.

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. w sprawie przyznawania uprawnień maszynistom prowadzącym lokomotywy i pociągi w obrębie systemu kolejowego Wspólnoty (Dz.U. 2007, L 315, s. 51).

(²) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa kolei wspólnotowych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 95/18/WE w sprawie przyznawania licencji przedsiębiorstwom kolejowym, oraz dyrektywę 2001/14/WE w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz certyfikację w zakresie bezpieczeństwa (Dz.U. 2004, L 164, s. 44).

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 24 września 2019 r. w sprawie T-105/17: HSBC Holdings plc i in./Komisja, wniesione w dniu 31 października 2019 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-806/19 P)

(2019/C 432/37)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: T. Christoforou, M. Farley i F. van Schaik, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: HSBC Holdings plc, HSBC Bank plc, HSBC France

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona wnosząca odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku (pkt 336-354 i sentencji) w zakresie, w jakim uchyla grzywny nałożone w art. 2 decyzji (¹);
- oddalenie drugiej, trzeciej i czwartej części zarzutu szóstego skargi wniesionej przez HSBC do Sądu dotyczącego grzywien, a także jej żądania podniesionego tytułem ewentualnym dotyczącego skorzystania z nieograniczonego prawa orzekania;

lub ewentualnie:

- przekazanie drugiej, trzeciej i czwartej części zarzutu szóstego skargi wniesionej przez HSBC do Sądu oraz jej żądania, podniesionego tytułem ewentualnym, dotyczącego skorzystania z nieograniczonego prawa orzekania; do Sądu w celu wydania rozstrzygnięcia; oraz

— obciążenie HSBC całością kosztów niniejszego postępowania oraz dostosowanie postanowienia w sprawie kosztów zawartego w zaskarżonym wyroku tak aby odzwierciedlało wynik niniejszego postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył prawo stwierdzając w pkt 345-353 wyroku, że Komisja naruszyła wynikający z art. 296 TFUE obowiązek uzasadnienia w odniesieniu do współczynnika obniżającego w celu ustalenia podstawowej kwoty grzywny nałożonej na HSBC i w konsekwencji stwierdzenia na tej podstawie nieważności art. 2 lit. b) zaskarżonej decyzji.

Sąd zastosował niewłaściwe kryterium prawne przy ocenie adekwatności uzasadnienia zaskarżonej decyzji w odniesieniu do współczynnika obniżającego. W decyzjach nakładających grzywny na przedsiębiorstwa za naruszenie art. 101 TFUE Komisja nie jest zobowiązana do wskazywania danych liczbowych dotyczących metody obliczania grzywien, ani do przedstawienia wszystkich danych liczbowych dotyczących każdego z pośrednich etapów związanych z metodą obliczeniową. Uzasadnienie zaskarżonej decyzji, ocenione w świetle właściwych kryteriów prawnych, spełnia przesłanki określone w art. 296 TFUE, ponieważ przedstawia rozumowanie Komisji w odniesieniu do: (i) konieczności zastosowania współczynnika obniżającego; (ii) poziomu, na którym współczynnik obniżający został ustalony; (iii) elementów, które Komisja uwzględniła w celu ustalenia poziomu współczynnika obniżającego o; (iv) tego dlaczego Komisja uznała za właściwe uwzględnienie każdego z tych współczynników; oraz (v) wskazania wpływu każdego z tych elementów na ostateczny poziom współczynnika obniżającego go. Ponadto uzasadnienie zaskarżonej decyzji umożliwiło adresatom tej decyzji sprawdzić, czy zasada równego traktowania była przestrzegana.

(¹) Decyzja Komisji z dnia 7 grudnia 2016 r. dotycząca postępowania przewidzianego w art. 101 TFUE i art. 53 Porozumienia EOG (Sprawa AT.39914 – Instrumenty pochodne stopy procentowej dla euro) (notyfikowana jako dokument nr C(2016) 8530).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2019 r. – ADDE/Parlament

(Sprawa T-48/17) ⁽¹⁾

(Prawo instytucjonalne – Parlament Europejski – Decyzja uznająca niektóre wydatki partii politycznej za niekwalifikowalne do celu otrzymania dotacji za rok 2015 – Decyzja przyznająca dotację na rok 2017 i przewidująca wypłatę zaliczki do wysokości 33 % maksymalnej kwoty dotacji oraz obowiązek ustanowienia gwarancji bankowej – Obowiązek bezstronności – Prawo do obrony – Rozporządzenie finansowe – Przepisy wykonawcze do rozporządzenia finansowego – Rozporządzenie (WE) nr 2004/2003 – Proporcjonalność – Równość traktowania)

(2019/C 432/38)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL (ADDE) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: początkowo L. Defalque i L. Ruessmann, następnie M. Modrikanen oraz w końcu Y. Rimokh, adwokaci)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: C. Burgos i S. Alves, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności, po pierwsze, decyzji Parlamentu z dnia 21 listopada 2016 r. uznającej niektóre wydatki za niekwalifikowalne do celu otrzymania dotacji za rok 2015 oraz, po drugie, decyzji Parlamentu FINS-2017-13 z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie przyznania skarżącej dotacji na rok 2017 ze względu na to, że w tej decyzji ograniczono wypłatę zaliczki do 33 % maksymalnej kwoty dotacji i uzależniono tę wypłatę od ustanowienia gwarancji bankowej.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Parlamentu z dnia 21 listopada 2016 r. uznającej niektóre wydatki za niekwalifikowalne do celu otrzymania dotacji za rok budżetowy 2015.
- 2) Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu FINS-2017-13 z dnia 12 grudnia 2016 r. w sprawie przyznania skarżącej dotacji na rok budżetowy 2017 zostaje oddalone.
- 3) Alliance for Direct Democracy in Europe ASBL oraz Parlament Europejski pokrywają własne koszty, w tym koszty postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 13.3.2017.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – E-Control/ACER(Sprawa T-332/17) ⁽¹⁾**(Energia – Decyzja komisji odwoławczej ACER – Ustalanie regionów wyznaczania zdolności przesyłowych – Skarga o stwierdzenie nieważności – Interes prawny – Częściowa niedopuszczalność – Rozporządzenie (UE) 2015/1222 – Kompetencje ACER)**

(2019/C 432/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control) (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat F. Schuhmacher)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (przedstawiciele: P. Martinet i E. Tremmel, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Verbund AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat S. Polster)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i T. Müller, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji odwoławczej ACER z dnia 17 marca 2017 r., odrzucającej odwołania od decyzji ACER nr 6/2016 w sprawie ustalenia regionów wyznaczania zdolności przesyłowych w sprawie A-001-2017 (skonsolidowana).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji A-001-2017 (skonsolidowanej) komisji odwoławczej Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) z dnia 17 marca 2017 r. odrzucającej odwołania od decyzji nr 6/2016 ACER w sprawie ustalenia regionów wyznaczania zdolności przesyłowych w zakresie, w jakim odrzuca ona odwołania Energie-Control Austria für die Regulierung der Elektrizitäts- und Erdgaswirtschaft (E-Control).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) ACER poniesie własne koszty oraz jedną czwartą kosztów E-Control.
- 4) E-Control poniesie trzy czwarte własnych kosztów.
- 5) Republika Czeska, Rzeczpospolita Polska i Verbund AG pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Austrian Power Grid i Vorarlberger Übertragungsnetz/ACER**(Sprawa T-333/17) ⁽¹⁾****(Energia – Decyzja komisji odwoławczej ACER – Ustalenie regionów wyznaczania zdolności przesyłowych – Skarga o stwierdzenie nieważności – Interes prawny – Częściowa niedopuszczalność – Rozporządzenie (UE) 2015/1222 – Kompetencje ACER)**

(2019/C 432/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Austrian Power Grid AG (Wiedeń, Austria) i Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH (Bregenz, Austria) (przedstawiciele: adwokaci H. Kristoferitsch i S. Huber)

Strona pozwana: Agencja Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (przedstawiciele: P. Martinet i E. Tremmel, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Verbund AG (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat S. Polster)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil i T. Müller, pełnomocnicy), Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik), Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. (Konstancin-Jeziorna, Polska) (przedstawiciel: adwokat M. Szambelańczyk)

Przedmiot

Wniesione na podstawie art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji komisji odwoławczej ACER z dnia 17 marca 2017 r., odrzucającej odwołania od decyzji ACER nr 6/2016 w sprawie ustalenia regionów wyznaczania zdolności przesyłowych w sprawie A-001-2017 (skonsolidowana).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji A-001-2017 (skonsolidowanej) komisji odwoławczej Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Organów Regulacji Energetyki (ACER) z dnia 17 marca 2017 r. odrzucającej odwołania od decyzji nr 6/2016 ACER w sprawie ustalenia regionów wyznaczania zdolności przesyłowych w zakresie, w jakim odrzuca ona odwołania Austrian Power Grid AG i Vorarlberger Übertragungsnetz GmbH.
- 2) ACER poniesie własne koszty oraz jedną czwartą kosztów Austrian Power Grid i Vorarlberger Übertragungsnetz.
- 3) Austrian Power Grid i Vorarlberger Übertragungsnetz poniosą trzy czwarte własnych kosztów.
- 4) Republika Czeska, Rzeczpospolita Polska, Verbund AG i Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 249 z 31.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 10 października 2019 r. – *Hilfe zur Selbsthilfe*/Komisja(Sprawa T-335/17) ⁽¹⁾

(Klauzula arbitrażowa – Program bezpieczeństwa żywności na rzecz rolniczych gospodarstw domowych szczególnie zagrożonych brakiem żywności w Zimbabwie (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) – Zmiana kwalifikacji skargi – Sprawozdania z audytu – Sprawozdanie z audytu przeprowadzonego przez Trybunał Obrachunkowy – Sprawozdanie OLAF – u – Zwrot wypłaconych kwot – Proporcjonalność – Uzasadnione oczekiwania)

(2019/C 432/41)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Help – Hilfe zur Selbsthilfe eV (Bonn, Niemcy) (przedstawiciele: początkowo V. Jungkind i P. Cramer, następnie adwokaci V. Jungkind i F. Geber)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Aresu, K. Blanck i A. Katsimerou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji Ares(2017) 1515573 z dnia 21 marca 2017 r. nakazującej zwrot części kwoty przeznaczonej na finansowanie przedsięwzięcia pomocowego ECHO/ZWE/BUD/2009/02002 w wysokości 643 627,72 EUR, a także wystosowanego na podstawie tej decyzji żądania zapłaty, oraz, po drugie, oparte na art. 272 TFUE żądanie zasądzenia od Komisji zwrotu kwoty 643 627,72 EUR wypłaconej przez skarżącą na rzecz Komisji na podstawie decyzji z dnia 21 marca 2017 r. oraz żądań zapłaty z dnia 7 kwietnia i z dnia 5 września 2017 r.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Help – Hilfe zur Selbsthilfe eV zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 239 z 24.7.2017.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – *Rubik's Brand*/EUIPO – *Simba Toys* (Kształt sześcianu o powierzchniach mających strukturę siatki)(Sprawa T-601/17) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Trójwymiarowy unijny znak towarowy – Kształt sześcianu o powierzchniach mających strukturę siatki – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia nr 40/94 [obecnie art. 7 ust. 1 lit. e) ppkt (ii) rozporządzenia 2017/1001] – Oznaczenie tworzone wyłącznie przez kształt towaru niezbędny do uzyskania efektu technicznego – Artykuł 76 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009 (obecnie art. 95 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001) – Artykuł 75 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 94 ust. 1 zdanie drugie rozporządzenia 2017/1001) – Artykuł 65 ust. 6 rozporządzenia nr 207/2009 (obecnie art. 72 ust. 6 rozporządzenia 2017/1001)

(2019/C 432/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rubik's Brand Ltd (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: adwokaci K. Szamosi i M. Borbás)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Simba Toys GmbH & Co. KG (Fürth, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Ruhl)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 czerwca 2017 r. (sprawa R 452/2017-1) dotycząca postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Simba Toys a Rubik's Brand.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rubik's Brand Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 374 z dnia 6.11.2017 R.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Autostrada Wielkopolska/Komisja

(Sprawa T-778/17) (¹)

(Pomoc państwa – Koncesja na płatną autostradę – Ustawa przewidująca zwolnienie niektórych pojazdów z opłat za przejazd – Rekompensata przyznana koncesjonariuszowi przez państwo członkowskie z tytułu utraty przychodów – Wirtualna opłata za przejazd – Decyzja uznająca pomoc za niezgodną z rynkiem wewnętrznym i nakazująca jej odzyskanie – Uprawnienia procesowe zainteresowanych stron – Obowiązek zachowania przez Komisję szczególnej staranności – Pojęcie pomocy państwa – Korzyść – Spodziewana poprawa sytuacji finansowej koncesjonariusza – Kryterium podmiotu prywatnego działającego w warunkach gospodarki rynkowej – Artykuł 107 ust. 3 lit. a) TFUE – Krajowa pomoc regionalna)

(2019/C 432/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Autostrada Wielkopolska S.A. (Poznań, Polska) (przedstawiciele: adwokaci O. Geiss, D. Tayar i T. Siakka)

Strona pozwana: Komisja (przedstawiciele: L. Armati, K. Herrmann i S. Noë, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna i M. Rzotkiewicz, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji (UE) 2018/556 z dnia 25 sierpnia 2017 r. w sprawie pomocy państwa SA.35356 (2013/C) (ex 2013/NN, ex 2012/N) wdrożonej przez Polskę na rzecz spółki Autostrada Wielkopolska S.A. (Dz.U. 2018, L 92, s. 19).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Autostrada Wielkopolska S.A. pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Rzeczpospolita Polska pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 32 z 29.1.2018.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Mahr/EUIPO – Especialidades Vira (Xocolat)

(Sprawa T-58/18) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego Xocolat – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy LUXOCOLAT – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Uzasadnienie sprzeciwu – Zasada 15 ust. 3 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 2868/95 [obecnie art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/625]

(2019/C 432/44)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ramona Mahr (Wiedeń, Austria) (przedstawiciel: adwokat T. Rohrachner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Śliwińska i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Especialidades Vira, SL (Martorell, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 6 listopada 2017 r. (sprawa R 541/2017-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Especialidades Vira a R. Mahr.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Ramona Mahr zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 112 z 26.3.2018.

Postanowienie Sądu z dnia 17 października 2019 r. – Alliance Pharmaceuticals/EUIPO – AxiCorp (AXICORP ALLIANCE)**(Sprawa T-279/18) ⁽¹⁾**

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Słowny znak towarowy AXICORP ALLIANCE – Wcześniejsze słowne i graficzne znaki towarowe Unii Europejskiej ALLIANCE – Względne podstawy odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszych znaków towarowych – Artykuł 47 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Interpretacja opisu towarów zawartych w wykazie alfabetycznym towarzyszącym klasyfikacji nicejskiej)

(2019/C 432/45)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alliance Pharmaceuticals Ltd (Chippenham, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: AxiCorp GmbH (Friedrichsdorf, Niemcy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 7 lutego 2018 r. (sprawa R 1473/2017-5), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Alliance Pharmaceuticals a AxiCorp.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Piątej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 7 lutego 2018 r. (sprawa R 1473/2017-5), dotyczącej postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Alliance Pharmaceuticals Ltd a AxiCorp GmbH w zakresie, w jakim Izba Odwoławcza oddaliła wniesione do niej odwołanie w odniesieniu do podstaw sprzeciwu, o których mowa w art. 8 ust. 1 lit. b) oraz art. 8 ust. 5 rozporządzenia 2017/1001.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania, w tym niezbędnymi kosztami poniesionymi przez Alliance Pharmaceuticals do celów postępowania przed Izbą Odwoławczą EUIPO.

⁽¹⁾ Dz.U. C 231 z 2.7.2018.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – EPSU i Goudriaan/Komisja(Sprawa T-310/18) ⁽¹⁾

(Polityka społeczna – Dialog między partnerami społecznymi na poziomie Unii – Umowa zatytułowana „Ogólne ramy informowania urzędników i pracowników rządowej administracji centralnej oraz przeprowadzania z nimi konsultacji” – Wspólne żądanie stron-sygnatariuszy w zakresie wykonania tej umowy na poziomie Unii – Odmowa Komisji przedłożenia Radzie wniosku dotyczącego decyzji – Skarga o stwierdzenie nieważności – Akt podlegający zaskarżeniu – Dopuszczalność – Zakres uznania, jakim dysponuje Komisja – Autonomia partnerów społecznych – Zasada pomocniczości – Proporcjonalność)

(2019/C 432/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: European Federation of Public Service Unions (EPSU) (Bruksela, Belgia) i Jan Willem Goudriaan (Bruksela) (przedstawiciele: R. Arthur, solicitor, R. Palmer i K. Apps, barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Martínez del Peral, M. van Beek i M. Kellerbauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji odmownej Komisji z dnia 5 marca 2018 r. w przedmiocie przedłożenia Radzie Unii Europejskiej wniosku dotyczącego decyzji w sprawie wykonania umowy zatytułowanej „Ogólne ramy informowania urzędników i pracowników rządowej administracji centralnej oraz przeprowadzania z nimi konsultacji”, podpisanej w dniu 21 grudnia 2015 r. przez Délégation syndicale de l’administration nationale et européenne (delegację związków zawodowych administracji krajowej i europejskiej) (DSANE) oraz Employeurs de l’administration publique européenne (europejskich pracodawców administracji publicznej) (ÉAPE).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) European Federation of Public Service Unions (EPSU) i Jan Goudriaan z jednej strony oraz Komisja Europejska z drugiej strony pokryją własne koszty postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 259 z 23.7.2018.

Wyrok Sądu z dnia 5 listopada 2019 r. – APEDA/EUIPO – Burraq Travel & Tours General Tourism Office (SIR BASMATI RICE)(Sprawa T-361/18) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku – Graficzny unijny znak towarowy SIR BASMATI RICE – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2019/C 432/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) (Nowe Delhi, Indie) (przedstawiciel: adwokat N. Dontas)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: M. Capostagno, J. Ivanauskas i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA (Ateny, Grecja)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 marca 2018 r. (sprawa R 90/2017-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między APEDA a Burraq Travel & Tours General Tourism Office.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność pkt 3 sentencji decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 22 marca 2018 r. (sprawa R 90/2017-2) dotyczącej postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku między Agricultural and Processed Food Products Export Development Authority (APEDA) i Burraq Travel & Tours General Tourism Office SA w zakresie, w jakim oddalono w niej wniosek o unieważnienie prawa do graficznego unijnego znaku towarowego SIR BASMATI RICE dla towarów należących do klas 30, 31 i 33 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., ze zmianami, innych niż „sago” i „sztuczny ryż [niegotowany]” należących do klasy 30.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje odrzucona.
- 3) EUIPO zostaje obciążone kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

(¹) Dz.U. C 276 z 6.8.2018.

Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2019 r. – Intas Pharmaceuticals/EUIPO – Laboratorios Indas (INTAS)

(Sprawa T-380/18) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego INTAS – Wcześniejsze graficzne, unijny i krajowy, znaki towarowe zawierające element słowny „indas” – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Podobieństwo oznaczeń i towarów – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Dowód rzeczywistego używania wcześniejszych znaków towarowych – Artykuł 47 rozporządzenia 2017/1001)

(2019/C 432/48)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intas Pharmaceuticals Ltd (Ahmadabad, Indie) (przedstawiciel: adwokat F. Traub)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Crespo Carrillo i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Laboratorios Indas, SA (Pozuelo de Alarcón, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Gómez López)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 16 kwietnia 2018 r. (sprawa R 815/2017-4), dotycząca postępowania w sprawie sprzeciwu między Laboratorios Indas a Intas Pharmaceuticals.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Intas Pharmaceuticals Ltd zostaje obciążony kosztami postępowania

---

(¹) Dz.U. C 294 z 20.8.2018.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – CdT/EUIPO

(Sprawa T-417/18) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Prawo instytucjonalne – Obowiązek powierzenia CdT prac tłumaczeniowych koniecznych dla funkcjonowania EUIPO – Rozwiązanie porozumienia między CdT a EUIPO – Opublikowanie ogłoszenia o przetargu na usługi tłumaczeniowe – Zarzut niedopuszczalności – Brak interesu prawnego – Częściowe umorzenie postępowania – Częściowa niedopuszczalność)

(2019/C 432/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT) (przedstawiciele: J. Rikkert i M. Garnier, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) (przedstawiciele: N. Bambara i D. Hanf)

Przedmiot

W pierwszej kolejności, oparta na art. 263 TFUE skarga o stwierdzenie nieważności, po pierwsze, pisma EUIPO z dnia 26 kwietnia 2018 r., w zakresie, w jakim urząd ten informuje o swoim zamiarze nieprzedłużenia po dniu 31 grudnia 2018 r. zawartego w 2016 r. porozumienia z CdT w sprawie prac tłumaczeniowych niezbędnych do funkcjonowania EUIPO, po drugie, pisma EUIPO z dnia 26 kwietnia 2018 r., w którym urząd informuje CdT o zamiarze podjęcia zapobiegawczo środków niezbędnych do zapewnienia ciągłości usług tłumaczeniowych po dniu 31 grudnia 2018 r., w szczególności poprzez opublikowanie ogłoszenia o przetargu, i po trzecie, decyzji EUIPO o opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ogłoszenia o przetargu na usługi tłumaczeniowe pod numerem referencyjnym 2018/S 114-258472, w drugiej kolejności – żądanie zakazania EUIPO podpisywania umów w ramach owego przetargu, oraz w trzeciej kolejności – żądanie stwierdzenia braku zgodności z prawem ogłoszenia o przetargu na usługi tłumaczeniowe przez agencję lub jakikolwiek inny organ lub jednostkę organizacyjną Unii Europejskiej, których rozporządzenie założycielskie przewiduje, że usługi tłumaczeniowe będą świadczone przez CdT

Sentencja

- 1) Należy umorzyć postępowanie w zakresie żądania skargi w przedmiocie stwierdzenia nieważności decyzji rozwiązującej porozumienie zawarte w dniu 13 grudnia 2016 r. pomiędzy Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej (CdT) i Urzędem Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO).
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) EUIPO pokrywa koszty własne oraz połowę kosztów poniesionych przez CdT, w tym koszty związane z postępowaniem w przedmiocie środków tymczasowych w sprawie T 417/18 R.

(¹) Dz.U. C 341 z 24.9.2018.

Wyrok Sądu z dnia 16 października 2019 r. – Palo/Komisja

(Sprawa T-432/18) (¹)

(Służba publiczna – Personel tymczasowy – Emerytury i renty – Sposób funkcjonowania systemu emerytalno-rentowego – Odprawa – Artykuł 12 ust. 2 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego – Zasady równego traktowania i niedyskryminacji – Uzasadnione oczekiwania – Zasada dobrej administracji – Obowiązek staranności)

(2019/C 432/50)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Peeter Palo (Tallinn, Estonia) (przedstawiciele: adwokaci L. Levi i A. Blot)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Mongin i D. Milanowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE po pierwsze, o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 października 2017 r. o niewypłaceniu skarżącemu odprawy przewidzianej w art. 12 ust. 2 załącznika VIII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, w brzmieniu wynikającym z rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 1023/2013 z dnia 22 października 2013 r., zmieniającego Regulamin pracowniczy urzędników Unii Europejskiej i Warunki zatrudnienia innych pracowników Unii Europejskiej (Dz.U. 2013, L 287, s. 15) oraz o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 10 kwietnia 2018 r. oddalającej złożone przez skarżącego zażalenie na tę decyzję, a po drugie, o naprawienie szkody, którą skarżący miał w swej ocenie ponieść i o zadośćuczynienie za krzywdę, której miał doznać w wyniku tych decyzji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Peeter Palo zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 319 z 10.9.2018.

Wyrok Sądu z dnia 15 października 2019 r. – Vans/EUIPO (ULTRARANGE)**(Sprawa T-434/18) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego ULTRARANGE –
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit.
b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)**

(2019/C 432/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Vans, Inc. (Costa Mesa, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Hirsch i M. Metzner)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: E. Markakis, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 kwietnia 2018 r. (sprawa R 2544/2017-2), dotyczącą zgłoszenia oznaczenia słownego ULTRARANGE jako unijnego znaku towarowego

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Vans, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 301 z 27.8.2018.

Wyrok Sądu z dnia 10 października 2019 r. – Biasotto/EUIPO – Oofos (OO)**(Sprawa T-454/18) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego OO – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy OO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)**

(2019/C 432/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alessandro Biasotto (Treviso, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci F. Le Divelec Lemmi, R. Castiglioni i E. Cammareri)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: E. Markakis i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Oofos, Inc. (Reno, Nevada, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat J. Klink)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 maja 2018 r. (sprawa R 1281/2017-2) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Oofoos a A. Biasottem

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Alessandro Biasotto zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 352 z 1.10.2018.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – ZPC Flis/EUIPO – Aldi Einkauf (Happy Moreno choco)

(Sprawa T-498/18) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Happy Moreno choco – Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe MORENO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zastąpienie wykazu towarów objętych wcześniejszymi graficznymi krajowymi znakami towarowymi – Sprostowanie decyzji izby odwoławczej – Artykuł 102 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Podstawa prawna – Wcześniejsza praktyka decyzyjna – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania)

(2019/C 432/53)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Polska) (przedstawiciel: adwokat M. Kondrat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: K. Kompari i H. O'Neill, pełnomocnicy).

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i M. Minkner)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 31 maja 2018 r. (sprawa R 1464/2017-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Aldi Einkauf a ZPC Flis.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 31 maja 2018 r. (sprawa R 1464/2017-1) w zakresie, w jakim odmówiono w niej rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla następujących towarów: „substytuty kawy; herbata, kakao; wyroby z kakao; napoje na bazie czekolady; wszystkie wyżej wymienione towary również w postaci instant”, z wyjątkiem kakao, co się tyczy tych ostatnich towarów.

- 2) Sprzeciw zostaje uwzględniony dla wszystkich towarów i usług objętych zgłoszeniem do rejestracji z wyjątkiem usług należących do klasy 35 i odpowiadających następującemu opisowi: „sprzedaż hurtowa i detaliczna foremek do ciastek; sprzedaż hurtowa i detaliczna foremek do ciastek za pośrednictwem Internetu”.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 352 z 1.10.2018.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Atos Medical/EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Plastry medyczne)

(Sprawa T-559/18) (¹)

(Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający plaster medyczny – Ujawnienie wcześniejszych wzorów – Podstawa unieważnienia – Indywidualny charakter – Poinformowany użytkownik – Stopień swobody twórcy – Inne całościowe wrażenie – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002)

(2019/C 432/54)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Middelhoff, G. Schoenen i S. Biermann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Kolonja, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Kramer)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 czerwca 2018 r. (sprawa R 2215/2016-3) dotyczącą unieważnienia prawa do wzoru między Atos Medical a Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Atos Medical GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 399 z 5.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Atos Medical/EUIPO – Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb (Plastry medyczne)

(Sprawa T-560/18) ⁽¹⁾

(Wzór wspólnotowy – Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do wzoru – Zarejestrowany wzór wspólnotowy przedstawiający plaster medyczny – Ujawnienie wcześniejszych wzorów – Podstawa unieważnienia – Indywidualny charakter – Poinformowany użytkownik – Stopień swobody twórcy – Inne całościowe wrażenie – Artykuł 6 i art. 25 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 6/2002)

(2019/C 432/55)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Atos Medical GmbH (Troisdorf, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci K. Middelhoff, G. Schoenen i S. Biermann)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciel: D. Walicka, pełnomocnik)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Andreas Fahl Medizintechnik- Vertrieb GmbH (Kolonia, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat F. Kramer)

Przedmiot

Skarga na decyzję Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 czerwca 2018 r. (sprawa R 2216/2016-3) dotyczącą unieważnienia prawa do wzoru między Atos Medical a Andreas Fahl Medizintechnik-Vertrieb.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Atos Medical GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 399 z 5.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2019 r. – Local-e-motion/EUIPO – Volkswagen (WE)

(Sprawa T-568/18) ⁽¹⁾

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego WE – Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy WE – Względna podstawa odmowy rejestracji – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2019/C 432/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Local-e-motion GmbH (Dorsten, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Sprenger)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: W. Schramek, M. Fischer i D. Hanf, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Volkswagen AG (Wolfsburg, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci F. Thiering i L. Steidle)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lipca 2018 r. (sprawa R 128/2018-4) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Volkswagenem a Local-e-motion.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Local-e-motion GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018

Wyrok Sądu z dnia 15 października 2019 r. – Boxer Barcelona/EUIPO – X-Technology Swiss (XBOXER BARCELONA)

(Sprawa T-582/18) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego XBOXER BARCELONA – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy przedstawiający literę „x” – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001 – Rzeczywiste używanie wcześniejszego znaku towarowego – Dowody – Artykuł 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 2017/1001 – Artykuł 47 ust. 2 rozporządzenia 2017/1001 – Ograniczenie zgłoszenia do rejestracji w postępowaniu przed izbą odwoławczą – Artykuł 49 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001)

(2019/C 432/57)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Boxer Barcelona, SL (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Canela Giménez)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: S. Palmero Cabezas i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: X-Technology Swiss GmbH (Wollerau, Szwajcaria) (przedstawiciel: adwokat A. Zafar)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 12 lipca 2018 r. (sprawa R 2186/2017-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między X-Technology Swiss a Boxer Barcelona.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona
- 2) Boxer Barcelona, SL zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 427 z 26.11.2018.

Wyrok Sądu z dnia 17 października 2019 r. – E.I. Papadopoulos/EUIPO – Europastry (fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre)

(Sprawa T-628/18) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego fripan VIENNOISERIE CAPRICE Pur Beurre – Wcześniejszy graficzny unijny znak towarowy Caprice – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001]

(2019/C 432/58)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Viomichania mpiskoton kai eidon diatrosis E.I. Papadopoulos SA (Moschato-Tavros, Grecja) (przedstawiciele: adwokaci C. Chrysanthis, P.V. Chardalia i A. Vasilogamvrou)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Lapinskaite, S. Palmero Cabezas i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Europastry, SA (Sant Cugat del Vallès, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat L. Estropá Navarro)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 sierpnia 2018 r. (sprawa R 493/2018-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Viomichania mpiskoton kai eidon diatrosis E.I. Papadopoulos a Europastry.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Viomichania mpiskoton kai eidon diatrosis E.I. Papadopoulos SA zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 455 z 17.12.2018.

Wyrok Sądu z dnia 16 października 2019 r. – ZV/Komisja**(Sprawa T-684/18) ⁽¹⁾****(Służba publiczna – Urzędnicy – Zatrudnienie – Ogłoszenie o naborze – Zastępca mediatora w Komisji – Postępowanie – Ocena osiągnięć)**

(2019/C 432/59)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZV (przedstawiciel: adwokat J.N. Louis)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Radu Bouyon, G. Berscheid i L. Vernier, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 270 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 8 lutego 2018 r. o powołaniu A na zastępcę rzecznika praw obywatelskich Komisji oraz pisma z dnia 12 lutego 2018 r., w którym Komisja poinformowała skarżącą o wyniku postępowania w sprawie naboru.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) ZV pokrywa, poza własnymi kosztami postępowania, koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 35 z 28.1.2019.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – ZPC Flis/EUIPO – Aldi Einkauf (FLIS Happy Moreno choco)**(Sprawa T-708/18) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego FLIS Happy Moreno choco – Wcześniejsze graficzne krajowe znaki towarowe MORENO – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 [obecnie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/1001] – Zastąpienie wykazu towarów objętych wcześniejszymi graficznymi krajowymi znakami towarowymi – Sprostowanie decyzji izby odwoławczej – Artykuł 102 ust. 1 rozporządzenia 2017/1001 – Podstawa prawna – Wcześniejsza praktyka decyzyjna – Pewność prawa – Uzasadnione oczekiwania)**

(2019/C 432/60)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZPC Flis sp.j. (Radziejowice, Polska) (przedstawiciel: adwokat M. Kondrat)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: K. Kompari i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO będąca interwenientem przed Sądem: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen i M. Minkner)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 września 2018 r. (sprawa R 2113/2017-1), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Aldi Einkauf a ZPC Flis.

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO) z dnia 13 września 2018 r. (sprawa R 2113/2017-1) w zakresie, w jakim odmówiono w niej rejestracji zgłoszonego znaku towarowego dla następujących towarów: „substytuty kawy; herbata, kakao; wyroby z kakao; napoje na bazie czekolady; wszystkie wyżej wymienione towary również w postaci instant”, z wyjątkiem kakao, co się tyczy tych ostatnich towarów.
- 2) Sprzeciw zostaje uwzględniony dla wszystkich towarów i usług objętych zgłoszeniem do rejestracji z wyjątkiem usług należących do klasy 35 i odpowiadających następującemu opisowi: „sprzedaż hurtowa i detaliczna foremek do ciastek; sprzedaż hurtowa i detaliczna foremek do ciastek za pośrednictwem Internetu”.
- 3) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 4) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 44 z 4.2.2019.

Wyrok Sądu z dnia 17 października 2019 r. – United States Seafoods/EUIPO (UNITED STATES SEAFOODS)

(Sprawa T-10/19) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Rejestracja międzynarodowa wskazująca Unię Europejską – Graficzny znak towarowy UNITED STATES SEAFOODS – Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Charakter opisowy – Artykuł 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/1001)

(2019/C 432/61)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: United States Seafoods LLC (Seattle, Waszyngton, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci C. Spintig, S. Pietzcker i M. Prasse)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: J. Ivanauskas i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 października 2018 r. (sprawa R 817/2018-5), dotyczącą rejestracji międzynarodowej wskazującej Unię Europejską graficznego znaku towarowego UNITED STATES SEAFOODS.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *United States Seafoods LLC pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez EUIPO.*

(¹) Dz.U. C 93 z 11.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 24 października 2019 r. – MSI Svetovanje/EUIPO – Industrial Farmaceutica Cantabria (nume)

(Sprawa T-41/19) (¹)

(Znak towarowy Unii Europejskiej – Postępowanie w sprawie sprzeciwu – Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego nume – Wcześniejszy słowny unijny znak towarowy numederm – Względna podstawa odmowy rejestracji – Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd – Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia(UE) 2017/1001)

(2019/C 432/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: MSI Svetovanje, marketing, d.o.o. (Vrhnika, Słowenia) (przedstawiciel: adwokat M. Maček)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: K. Kompari i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą EUIPO: Industrial Farmaceutica Cantabria, SA (Madryt, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 8 listopada 2018 r. (sprawa R 722/2018-5) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Industrial Farmaceutica Cantabria a Nutrismart d.o.o.

Sentencja

- 1) *Skarga zostaje oddalona.*
- 2) *MSI Svetovanje, marketing, d.o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 112 z 25.3.2019.

Wyrok Sądu z dnia 7 listopada 2019 r. – A9.com/EUIPO (Przedstawienie dzwonka)**(Sprawa T-240/19) ⁽¹⁾****(Znak towarowy Unii Europejskiej – Zgłoszenie graficznego znaku towarowego przedstawiającego dzwonek –
Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji – Obowiązek uzasadnienia – Artykuł 94 rozporządzenia (UE)
2017/1001 – Brak charakteru odróżniającego – Artykuł 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 2017/1001)**

(2019/C 432/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: A9.com, Inc. (Palo Alto, Kalifornia, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci A. Klett, C. Mikyska i R. Walther)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (przedstawiciele: L. Rampini i H. O'Neill, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 lutego 2019 r. (sprawa R 1 309/2018-2) dotyczącą rejestracji oznaczenia graficznego przedstawiającego dzwonek jako unijnego znaku towarowego.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) A9.com, Inc. zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 213 z 24.6.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Liaño Reig/SRB**(Sprawa T-557/17) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności – Polityka gospodarcza i pieniężna – Żądanie naprawienia szkody – Jednolity
mechanizm restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych –
Procedura restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji – Program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w
odniesieniu do Banco Popular Español – Stwierdzenie częściowej nieważności – Nierozłączność –
Niedopuszczalność)**

(2019/C 432/64)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Carmen Liaño Reig (Alcobendas, Hiszpania) (przedstawiciel: F. López Antón, adwokat)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (przedstawiciele: B. Meyring, S. Schelo, F. Málaga Diéguez, F. Fernández de Trocóniz Robles, T. Klupsch, M. Bettermann, S. Ianc i M. Rickert, adwokaci)

Przedmiot

Po pierwsze, oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności art. 6 pkt 1 lit. d) decyzji Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB) SRB/EES/2017/08 z dnia 7 czerwca 2017 r., dotyczącej programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Banco Popular Español S.A., w zakresie, w jakim przepis ten przewiduje konwersję instrumentów w Tier II identyfikowanych za pomocą International Securities Identification Number (międzynarodowego kodu identyfikującego papier wartościowy, kod ISIN) pod numerem XS 0550098569 w nowe akcje Banco Popular Español, a także wstępnej wyceny dokonywanej przez niezależnego eksperta i wstępnej wyceny dokonywanej przez SRB, oraz po drugie, oparte na art. 266 TFUE żądanie naprawienia, w następstwie stwierdzenia nieważności, szkody, jaka miała zostać poniesiona w wyniku tej konwersji.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Postępowanie w przedmiocie wniosków Banco Santander S.A., Królestwa Hiszpanii i Komisji Europejskiej o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta zostaje umorzone.
- 3) Carmen Liaño Reig pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), z wyjątkiem kosztów związanych z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.
- 4) Liaño Reig, SRB, Banco Santander, Królestwo Hiszpanii oraz Komisja pokrywają własne koszty związane z wnioskami o dopuszczenie do sprawy w charakterze interwenienta.

(¹) Dz.U. C 357 z 23.10.2017.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 20 września 2019 r. – ZW/EBI**(Sprawa T-727/18 R)****(Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Służba publiczna – Niedopuszczalność)**

(2019/C 432/65)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: ZW (przedstawiciel: adwokat T. Petsas)

Strona pozwana: Europejski Bank Inwestycyjny

Przedmiot

Złożony na podstawie art. 278 i 279 TFUE wniosek o zarządzanie środkami tymczasowymi polegających na zawieszeniu lub przedłużeniu określonych terminów i nakazaniu przedstawienia dokumentów.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
  - 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.
-

Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2019 r. – Briois/Parlament**(Sprawa T-750/18) ⁽¹⁾****(Prawo instytucjonalne – Poseł do Parlamentu Europejskiego – Przywileje i immunitety – Decyzja o uchyleniu immunitetu parlamentarnego – Wygaśnięcie mandatu posła – Utrata interesu prawnego – Umorzenie postępowania)**

(2019/C 432/66)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Steeve Briois (Hénin-Beaumont, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: S. Alonso de León i C. Burgos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Parlamentu P8_TA(2018)0401 z dnia 24 października 2018 r. o uchyleniu immunitetu parlamentarnego skarżącego.

Sentencja

- 1) Postępowanie w sprawie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strony pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 82 z 4.3.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 17 października 2019 r. – Jap Energéticas y Medioambientales/Komisja**(Sprawa T-145/19) ⁽¹⁾****(Skarga o stwierdzenie nieważności – Umowa o udzielenie dotacji zawarta w ramach instrumentu finansowego na rzecz środowiska (LIFE+) – Nota obciążeniowa – Akt wpisujący się w ramy czysto umowne, z którymi jest nierozdzielnie związany – Brak zmiany kwalifikacji skargi – Oczywista niedopuszczalność)**

(2019/C 432/67)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Jap Energéticas y Medioambientales, SL (Walencja, Hiszpania) (przedstawiciel: G. Alabau Zabal, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Estrada de Solà i S. Izquierdo Pérez, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 263 TFUE żądanie stwierdzenia nieważności noty obciążeniowej wystawionej przez Komisję Europejską z dnia 14 stycznia 2019 r. w celu odzyskania kwoty 82 750,96 EUR przekazanej skarżącej w ramach pomocy finansowej przeznaczonej na wsparcie projektu prototypu do produkcji wodoru z czystej wody, amoniaku i aluminium poddanego recyklingowi.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako oczywiście niedopuszczalna.
- 2) *Jap Energéticas y Medioambientales, SL* zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym postępowania w przedmiocie środków tymczasowych.

(¹) Dz.U. C 155 z 6.5.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2019 r. – Zjednoczone Królestwo/Komisja

(Sprawa T-188/19) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności – Badania naukowe, rozwój technologiczny i przestrzeń kosmiczna – Siódmy program ramowy Unii – Audyt – Brak wypełnienia kart zarządzania czasem – Koszty personelu uznane za niekwalifikujące się do zwrotu – Decyzja Komisji w sprawie przyjęcia ostatecznego sprawozdania z audytu – Niedopuszczalność)

(2019/C 432/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: S. Brandon i Z. Lavery, pełnomocnicy, wspierani przez T. Johnstona i J. Scotta, barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal, A. Kyratsou i M. Siekierzyńska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 272 TFUE żądanie stwierdzenia, że przyjmując końcowe sprawozdanie z audytu 14-BA262-013 dotyczące wykonania umów o udzielenie dotacji Combine EUFAR i THOR, których beneficjentem jest Met Office – brytyjskie Biuro Meteorologiczne, powiązane z Departamentem Spraw Gospodarczych, Energii i Strategii Przemysłowej w rządzie Zjednoczonego Królestwa – jako ostateczne, Komisja błędnie zinterpretowała i zastosowała postanowienia umowne dotyczące tych projektów.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna.
- 2) Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywa koszty własne oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.

(¹) Dz.U. C 172 z 20.5.2019.

Postanowienie Sądu z dnia 25 października 2019 r. – Le Pen/Parlament**(Sprawa T-211/19) ⁽¹⁾****(Prawo instytucjonalne – Członek Parlamentu Europejskiego – Przywileje i immunitety – Decyzja o uchyleniu immunitetu parlamentarnego – Wygaśnięcie mandatu posła – Ustanie interesu prawnego – Umorzenie postępowania)**

(2019/C 432/69)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Jean-Marie Le Pen (Saint-Cloud, Francja) (przedstawiciel: adwokat F. Wagner)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: N. Görlitz i C. Burgos, pełnomocnicy)

Przedmiot

Skarga na podstawie art. 263 TFUE o stwierdzenie nieważności decyzji Parlamentu P8_TA(2019)0136 z dnia 12 marca 2019 r. o uchyleniu immunitetu parlamentarnego skarżącego.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Każda ze stron pokrywa własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 187 z 3.6.2019.

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 23 października 2019 r. – Walker i in./Parlament i Rada**(Sprawa T-383/19 R)****(Postępowanie w przedmiocie środków tymczasowych – Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości – Rozporządzenie (UE) 2018/1806 – Utrata obywatelstwa Unii – Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych – Oczywista niedopuszczalność skargi głównej – Niedopuszczalność)**

(2019/C 432/70)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Hilary Elizabeth Walker (Cadix, Hiszpania), Jennifer Ann Cording (Valdarno, Włochy), Douglas Edward Watson (Beaumont-du-Périgord, Francja), Christopher David Randolph (Ballinlassa Belcarra Castlebar, Irlandia), Michael Charles Strawson (Serralongue, Francja) (przedstawiciel: adwokat J. Fouchet)

Strona pozwana: Parlament Europejski (przedstawiciele: D. Warin i R. van de Westelaken, pełnomocnicy), oraz Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: S. Cholakova, R. Meyer i M. Bauer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Oparte na art. 278 i 279 TFUE żądanie mające na celu, po pierwsze, zawieszenie wykonania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/592 z dnia 10 kwietnia 2019 r. zmieniającego rozporządzenie (UE) 2018/1806 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wize podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu, w związku z wystąpieniem Zjednoczonego Królestwa z Unii (Dz.U. 2019, L 103 I, s.1), a po drugie, przyjęcie pewnych środków tymczasowych.

Sentencja

- 1) Wniosek w przedmiocie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – VeriGraft/EASME**(Sprawa T-688/19)**

(2019/C 432/71)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: VeriGraft AB (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci P. Hansson i A. Johansson)

Strona pozwana: Agencja Wykonawcza ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw (EASME)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- ustalenie i stwierdzenie, że rozwiązanie przez EASME umowy o udzielenie dotacji (umowy o udzielenie dotacji nr 778620 P-TEV) jest nieważne; oraz
- obciążenie EASME kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący okoliczności, że wskazany powód rozwiązania nie znajduje zastosowania oraz że dokonane przez EASME rozwiązanie jest zatem nieważne:
  - EASME rozwiązało umowę o udzielenie dotacji, powołując się na poparcie swojej decyzji wyłącznie na postanowienie, zgodnie z którym umowa o udzielenie dotacji może zostać rozwiązana, jeżeli „beneficjent lub osoba fizyczna, która jest uprawniona do jego reprezentowania lub podejmowania decyzji w jego imieniu, został uznany winnym wykroczenia zawodowego, wykazanego za pomocą jakichkolwiek środków”.
  - Jako że ani beneficjent, tj. VERIGRAFT, ani żadna osoba fizyczna, która jest uprawniona do jego reprezentowania lub podejmowania decyzji w jego imieniu, nie został uznany winnym wykroczenia zawodowego, powód ten nie znajduje zastosowania i rozwiązanie jest zatem nieważne.

2. Zarzut drugi dotyczący okoliczności, że rozwiązanie umowy o udzielenie dotacji narusza zasadę proporcjonalności:

— Rozwiązanie umowy o udzielenie dotacji narusza także zasadę proporcjonalności, gdyż nie był to odpowiedni środek do osiągnięcia uzasadnionego zamierzonego celu; nie było to konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu; ponadto rozwiązanie umowy nałożyło na VERIGRAFT ciężar, który jest jednoznacznie nadmierny w stosunku do zamierzonego celu.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – Daily Mail and General Trust plc i in./Komisja

(Sprawa T-690/19)

(2019/C 432/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Daily Mail and General Trust plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo), Ralph US Holdings (Londyn) i Daily Mail and General Holdings Ltd (Londyn) (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor, i K. Beal QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności całej decyzji Komisji z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo, dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych, w zakresie, w jakim decyzja ta dotyczy skarżących lub którejkolwiek z nich;
- obciążenie strony pozwanej kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zgodnie z zarzutem pierwszym Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, dokonując wyboru ram odniesienia dla analizy systemu podatkowego. Komisja powinna była przyjąć jako ramy odniesienia brytyjski system opodatkowania osób prawnych, a nie wyłącznie system opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych (KSZ).
2. Zgodnie z zarzutem drugim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE lub dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, przyjmując błędne podejście do analizy systemu opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych. Komisja w motywach 124–126 zaskarżonej decyzji błędnie odniosła się do przepisów rozdziału 9 części 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (międzynarodowe i inne przepisy) z 2010 r.] jako do formy odstępstwa od ogólnego obciążenia podatkowego ustanowionego w przepisach rozdziału 5 tej ustawy.
3. Zgodnie z zarzutem trzecim Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywach 127–151 zaskarżonej decyzji, że kryterium selektywności zostało spełnione, ponieważ przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej sytuacji faktycznej i prawnej były traktowane w odmienny sposób.

4. Zgodnie z zarzutem czwartym „całkowite” zwolnienie podatkowe zastosowane na podstawie przepisów sekcji 371IB Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
5. Zgodnie z zarzutem piątym zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % zastosowane na podstawie przepisów sekcji 371ID Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
6. Zarzut szósty dotyczy okoliczności, że nałożenie obciążenia podatkowego na ZSK spełniające przesłanki objęcia zwolnieniem ustanowionym w części 9A rozdział 9 Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy Zjednoczonego Królestwa z 2010 r. w sprawie regulacji podatkowych (międzynarodowych i innych)] jako kategoria narusza swobodę przedsiębiorczości strony skarżącej przewidzianą w art. 49 TFUE.
7. Zgodnie z zarzutem siódmym Komisja dopuściła się oczywistego błędu w ocenie zwolnienia podatkowego w wysokości 75 % oraz stałego współczynnika [kapitalizacji].
8. Zgodnie z zarzutem ósmym decyzja Komisji narusza zakaz dyskryminacji i ogólną zasadę równego traktowania w prawie Unii.
9. Zgodnie z zarzutem dziewiątym Komisja naruszyła prawo, stosując przez analogię przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164⁽¹⁾, która *ratione temporis* nie znajduje zastosowania do okoliczności niniejszej sprawy lub powołując się na przepisy tej dyrektywy w sposób nieuzasadniony.
10. Zgodnie z zarzutem dziesiątym Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdziwszy w motywie 176 zaskarżonej decyzji, że istnieje grupa beneficjentów (do której należą skarżące) oraz że skarżące uzyskały pomoc, która powinna zostać odzyskana na podstawie art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego (Dz.U. 2016 L 193, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – Hill & Smith Holdings, Hill & Smith Overseas/Komisja

(Sprawa T-691/19)

(2019/C 432/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hill & Smith Holdings plc (Solihull, Zjednoczone Królestwo), Hill & Smith Overseas Ltd (Solihull) (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor i K. Beal QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE lub popełniła oczywisty błąd w ocenie przy wyborze ram odniesienia dla analizy systemu podatkowego. Komisja powinna była uznać za ramy odniesienia system podatku dochodowego od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie, a nie tylko sam system opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych (Controlled Foreign Companies, CFC).
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja, stosując art. 107 ust. 1 TFUE, naruszyła prawo lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, przyjmując błędne podejście do analizy systemu opodatkowania CFC. Komisja w motywach 124-126 zaskarżonej decyzji błędnie uznała przepisy części 9A rozdziału 9 brytyjskiej Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (przepisy międzynarodowe i inne) z 2010 r.] za formę odstępstwa od ogólnego obciążenia podatkowego zawartego w przepisach rozdziału 5 tej ustawy.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja, stosując art. 107 ust. 1 TFUE, naruszyła prawo, stwierdzając w motywach 127-151 zaskarżonej decyzji, że kryterium selektywności zostało spełnione, ponieważ przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej pod względem faktycznym i prawnym sytuacji zostały potraktowane w odmienny sposób.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że „pełne” zwolnienie na podstawie art. 371IB ustawy podatkowej z 2010 r. (przepisy międzynarodowe i inne) jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % przewidziane w art. 371ID ustawy podatkowej z 2010 r. (przepisy międzynarodowe i inne) jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że nałożenie obciążenia podatkowego na CFC, które spełniają wymogi zwolnień zawartych w części 9A rozdziału 9 jako grupa stanowiłoby naruszenie swobody przedsiębiorczości skarżących sprzeczne z art. 49 TFUE.
7. Zarzut siódmy dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do kwestii zwolnienia podatkowego w wysokości 75 % oraz stałego współczynnika.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że decyzja Komisji nie jest zgodna z ogólną zasadą niedyskryminacji i równego traktowania w prawie Unii.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, stosując poprzez analogię lub powołując się w niewłaściwy sposób na przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164⁽¹⁾ ustanawiającej przepisy przeciwko praktykom unikania zobowiązań podatkowych, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, która nie miała zastosowania *ratione temporis*.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdzając w motywie 176 zaskarżonej decyzji, że istnieje pewna kategoria beneficjentów (w tym skarżący) i że oni (skarżący) uzyskali jakąkolwiek pomoc, którą należy odzyskać na podstawie art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, Dz.U. 2016, L 193, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 8 października 2019 r. – Rentokil Initial i Rentokil Initial 1927/Komisja**(Sprawa T-692/19)**

(2019/C 432/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Rentokil Initial plc (Camberley, Zjednoczone Królestwo), Rentokil Initial 1927 plc (Camberley) (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor i K. Beal QC)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji pozwanej C(2019) 2526 final z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa nr SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziesięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że Komisja błędnie zastosowała art. 107 ust. 1 TFUE lub popełniła oczywisty błąd w ocenie przy wyborze ram odniesienia dla analizy systemu podatkowego. Komisja powinna była uznać za ramy odniesienia system podatku dochodowego od osób prawnych w Zjednoczonym Królestwie, a nie tylko sam system opodatkowania kontrolowanych spółek zagranicznych (Controlled Foreign Companies, CFC).
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja, stosując art. 107 ust. 1 TFUE, naruszyła prawo lub popełniła oczywisty błąd w ocenie, przyjmując błędne podejście do analizy systemu opodatkowania CFC. Komisja w motywach 124-126 zaskarżonej decyzji błędnie uznała przepisy części 9A rozdziału 9 brytyjskiej Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 [ustawy podatkowej (przepisy międzynarodowe i inne) z 2010 r.] za formę odstępstwa od ogólnego obciążenia podatkowego zawartego w przepisach rozdziału 5 tej ustawy.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że Komisja, stosując art. 107 ust. 1 TFUE, naruszyła prawo, stwierdzając w motywach 127–151 zaskarżonej decyzji, że kryterium selektywności zostało spełnione, ponieważ przedsiębiorstwa znajdujące się w porównywalnej pod względem faktycznym i prawnym sytuacji zostały potraktowane w odmienny sposób.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że zwolnienie podatkowe w wysokości 75 % przewidziane w art. 371ID ustawy podatkowej z 2010 r. (przepisy międzynarodowe i inne) jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego.

5. Zarzut piąty dotyczący tego, że stosowanie zasady „dopasowanych odsetek” na podstawie przepisów art. 371IE ustawy podatkowej z 2010 r. (przepisy międzynarodowe i inne) jest uzasadnione charakterem i ogólną strukturą systemu podatkowego. Ewentualnie, decyzja Komisji w odniesieniu do zasady „dopasowanych odsetek” jest dotknięta wadą ze względu na brak odpowiedniego uzasadnienia decyzji przez Komisję, co jest sprzeczne z art. 296 TFUE.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że nałożenie obciążenia podatkowego na CFC, które spełniają wymogi zwolnień zawartych w części 9A rozdziału 9 jako grupa stanowiłoby naruszenie swobody przedsiębiorczości skarżących sprzeczne z art. 49 TFUE.
7. Zarzut siódmy dotyczący oczywistego błędu w ocenie w odniesieniu do kwestii zwolnienia podatkowego w wysokości 75 % oraz stałego współczynnika.
8. Zarzut ósmy dotyczący tego, że decyzja Komisji nie jest zgodna z ogólną zasadą niedyskryminacji i równego traktowania w prawie Unii.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo, stosując poprzez analogię lub powołując się w niewłaściwy sposób na przepisy dyrektywy Rady (UE) 2016/1164 ⁽¹⁾, która nie miała zastosowania *ratione temporis*.
10. Zarzut dziesiąty dotyczący tego, że Komisja naruszyła prawo stosując art. 107 ust. 1 TFUE, stwierdzając w motywie 176 zaskarżonej decyzji, że istnieje pewna kategoria beneficjentów (w tym skarżący) i że oni (skarżący) uzyskali jakąkolwiek pomoc, którą należy odzyskać na podstawie art. 2 ust. 1 zaskarżonej decyzji.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady (UE) 2016/1164 z dnia 12 lipca 2016 r. ustanawiająca przepisy mające na celu przeciwdziałanie praktykom unikania opodatkowania, które mają bezpośredni wpływ na funkcjonowanie rynku wewnętrznego, Dz.U. 2016, L 193, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 11 października 2019 r. – DD/FRA

(Sprawa T-703/19)

(2019/C 432/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: DD (przedstawiciele: adwokaci L. Levi and M. Vandenbussche)

Strona pozwana: Agencja Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- przyznanie jej zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, jak wyszczególniono w ramach tej skargi, oszacowaną *ex aequo et bono* na kwotę 50 000 EUR.;
- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora Agencji Praw Podstawowych Unii Europejskiej (FRA) z dnia 21 grudnia 2018 r. oddalającej wniosek strony skarżącej na podstawie art. 90 ust. 1 regulaminu pracowniczego;
- w razie potrzeby, stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora FRA z dnia 24 czerwca 2019 r. oddalającej zażalenie złożone przez stronę skarżącą na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dziewięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że osoby prowadzące dochodzenie nie posiadały mandatu do prowadzenia czynności dochodzeniowych w przedmiocie domniemanego naruszenia przez stronę skarżącą art. 17 lub art. 11 regulaminu pracowniczego bądź też do prowadzenia czynności dochodzeniowych w zakresie wiadomości e-mail strony skarżącej z dnia 5 marca 2014 r. oraz, że dochodzenie administracyjne było pozbawione podstawy prawnej. FRA naruszyła tym samym art. 86 ust. 2 regulaminu pracowniczego i art. 2 ust. 1 decyzji zarządu 2013/01.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że wszczęcie dochodzenia administracyjnego nie było oparte na uzasadnionym podejrzeniu popełnienia przewinienia dyscyplinarnego wynikającego z dowodów *prima facie*.
3. Zarzut trzeci dotyczący tego, że niepoinformowanie strony skarżącej o wszczęciu dochodzenia administracyjnego i nieprzekazanie jej związanych z nim decyzji, w sytuacji, gdy o nie się zwrócił, są niezgodne z prawem.
4. Zarzut czwarty dotyczący tego, że dochodzenie oraz postępowanie przeddyscyplinarne było przewlekłe i prowadzone przez nieracjonalnie długi okres.
5. Zarzut piąty dotyczący tego, że decyzja o zamknięciu dochodzenia nie została uzasadniona i nie była zgodna z art. 3 załącznika IX do regulaminu pracowniczego.
6. Zarzut szósty dotyczący tego, że sprawozdanie z dochodzenia zawierało naruszenie prawa i oczywisty błąd w ocenie.
7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia poufności.
8. Zarzut ósmy dotyczący naruszenia art. 4 ust. 1 lit. a) i art. 5 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 45/2001 ⁽¹⁾.
9. Zarzut dziewiąty dotyczący naruszenia obowiązku staranności, braku obiektywizmu i bezstronności oraz nadużycia władzy.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz. U. 2001 L 8, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – Basaglia/Komisja

(Sprawa T-727/19)

(2019/C 432/76)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Basaglia (Medioln, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Balossi)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 4 września 2019 r. C(2019) 6474 final na podstawie art. 4 przepisów wprowadzających do rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszej skargi jest decyzja Komisji odmawiająca udzielenia skarżącemu wnioskowanego przezeń dostępu do określonych dokumentów dotyczących projektów współfinansowanych przez Wspólnotę, będących przedmiotem postępowania toczącego się przed Procura della Repubblica presso il Tribunale di Milano (prokuraturą przy sądzie w Mediolanie, Włochy).

Na poparcie skargi skarżący podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący jednostronnego ograniczenia zakresu zastosowania pierwotnego wniosku i braku przesłanek. W tym względzie skarżący podnosi, że:
  - w niniejszym przypadku nie istnieją żadne nadzwyczajne okoliczności, które uzasadniałyby ograniczenie prawa dostępu do wnioskowanych dokumentów, a tym samym prawa jednostki do obrony w postępowaniu karnym wszczętym przeciwko niej w państwie członkowskim;
  - nakład pracy związany ze sporządzeniem kopii wnioskowanych dokumentów nie jest nieproporcjonalny w stosunku do wskazanego interesu;
  - orzecznictwo przytoczone w zaskarżonej decyzji nie jest istotne dla sprawy;
  - w decyzji tej nie wyważono w prawidłowy sposób interesów stron.
2. Zarzut drugi dotyczący ochrony prywatności i integralności jednostki. W tym zakresie skarżący twierdzi, że:
  - w decyzji nie wyważono w prawidłowy sposób interesów stron;
  - w decyzji błędnie uznano, że nie istnieje nadrzędny interes publiczny w ujawnieniu objętych wnioskiem danych;
  - przedstawione wnioski są proporcjonalne do podlegających ochronie interesów.
3. Zarzut trzeci dotyczący ochrony interesów gospodarczych osoby fizycznej lub prawnej. W tym względzie skarżący podnosi, że:
  - w zaskarżonej decyzji nie uwzględniono okoliczności, że wnioskowane dokumenty dotyczą projektów wspólnotowych realizowanych dawno temu i już kończonych, wobec czego prawo do ochrony interesów gospodarczych ulega siłą rzeczy osłabieniu;
  - w decyzji nie wyważono w prawidłowy sposób interesów stron.
4. Zarzut czwarty dotyczący braku interesu publicznego.
  - W tym względzie skarżący podnosi, że w zaskarżonej decyzji błędnie uznano, że ustalenie stanu faktycznego w toczącym się w państwie członkowskim postępowaniu karnym nie stanowi oczywistego interesu publicznego.

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2019 r. – Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology i Sunowe Solar/Komisja

(Sprawa T-733/19)

(2019/C 432/77)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology LTD (Shaoxing, Chiny), Sunowe Solar GmbH (Norymbergia, Niemcy) (przedstawiciele: Y. Melin, adwokat, i D. Arnold, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2019/1329 z dnia 6 sierpnia 2019 r. unieważniającego faktury wystawione przez Zhejiang Sunflower Light Energy Science & Technology Ltd z naruszeniem zobowiązania uchylonego rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2017/1570;
- obciążenie Komisji, a także jakiegokolwiek interwenienta dopuszczonego do popierania strony pozwanej w trakcie postępowania, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że strona pozwana działa niezgodnie z prawem, uznając odnośne faktury za nieważne, ponieważ uprawnienia, na jakich się w tym celu opiera, albo wygasły, albo zostały uchylone, jako że rozporządzenia wykonawcze (UE) nr 1238/2013 i nr 1239/2013 przestały obowiązywać w dniu 7 grudnia 2015 r. Podobnie, rozporządzenia wykonawcze (UE) 2017/367 i 2017/366 przestały obowiązywać w dniu 3 września 2018 r. W każdym razie strona skarżąca podnosi, że art. 2 i 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/367 i art. 2 i 3 rozporządzenia wykonawczego (UE) 2017/366 zostały już uchylone przez art. 1 ust. 4 i art. 3 ust. 3 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/1570.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że strona pozwana, w każdym wypadku, naruszyła art. 8 ust. 1, 9 i 10 oraz art. 10 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, a także art. 13 ust. 1, 9 i 10 oraz art. 16 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, gdy unieważniła faktury w ramach zobowiązania, a następnie nakazała służbie celnej pobranie cła, tak jakby ważne faktury w ramach zobowiązań nie zostały wystawione i przekazane organom celnym w momencie, gdy towary zostały zgłoszone do dopuszczenia do swobodnego obrotu.

Strona skarżąca podnosi zatem zarzut niezgodności z prawem art. 3 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1238/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym poborze cła tymczasowego nałożonego na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/367 z dnia 1 marca 2017 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1239/2013 z dnia 2 grudnia 2013 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, a także art. 2 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2017/366 z dnia 1 marca 2017 r. nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniw) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej, które to przepisy uprawniają stronę pozwaną do uznania faktur w ramach zobowiązań za nieważne i nakazania organom celnym do pobrania ceł od dokonanych w przeszłości importu towarów dopuszczonych do swobodnego obrotu.

3. Zarzut trzeci dotyczący tego, iż gdyby Trybunał uznał, że uprawnienia, na których opiera się strona pozwana, nie wygasły i przyznawały jej prawo do nakładania cła z mocą wsteczną, ceł tych nie można nałożyć na panele fotowoltaiczne, które zostały sprzedane powiązanej stronie przed dniem 30 września 2014 r. i były wykorzystywane na farmie fotowoltaicznej będącej własnością tej strony powiązanej lub nigdy nie zostały odsprzedane niezależnemu klientowi ani magazynowane.

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2019 r. – Junqueras i Vies/Parlament**(Sprawa T-734/19)**

(2019/C 432/78)

*Język postępowania: hiszpański***Strony**

Strona skarżąca: Oriol Junqueras i Vies (Sant Joan de Vilatorrada, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat A. Van den Eynde Adroer)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o uznanie skargi na zaakwestionowany akt wraz z załącznikami do niej za złożoną w terminie, uznanie jej za dopuszczalną oraz – uwzględniając jej żądania – stwierdzenie nieważności zaskarżonego aktu przewodniczącego Parlamentu Europejskiego i obciążenie kosztami postępowania strony pozwanej.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko decyzji przewodniczącego Parlamentu Europejskiego D. Sassoliego z dnia 22 sierpnia 2019 r., w której uznał się za niewłaściwego i w związku z tym odrzucił petycję złożoną w celu podjęcia, zgodnie z art. 8 regulaminu Parlamentu, działania w trybie pilnym w celu utrzymania immunitetu parlamentarnego O. Junquerasa i Viesa.

Na poparcie skargi skarżący podnosi jedyny zarzut, oparty na naruszeniu art. 8 regulaminu Parlamentu w ten sposób, że przewodniczący Parlamentu Europejskiego uznał się za niewłaściwego do zbadania petycji o ochronę immunitetu Oriola Junquerasa i Viesa złożonej w dniu 4 lipca 2019 r., w sytuacji gdy sprawa budzi poważne wątpliwości prawne co do zgodności z prawem europejskim, zwłaszcza w przedmiocie ochrony immunitetu posłów do Parlamentu Europejskiego – wszystko to to bez żadnego zbadania sprawy i wyłącznie na podstawie komunikatu hiszpańskiej centralnej komisji wyborczej o uznaniu mandatu Oriola Junquerasa i Viesa za wakujący.

W tej kwestii strona skarżąca podnosi, że:

- wymóg ślubowania wierności hiszpańskiej konstytucji, nałożony wewnętrznym uregulowaniem wyborczym, jest istotnym wymogiem, który narusza postanowienia europejskiego aktu wyborczego z 1976 r.
- uznanie mandatu za wakujący przez hiszpańską centralną komisję wyborczą z powodu nieprzewidzianego w europejskim akcie wyborczym z 1976 r. i bez podjęcia działań w celu zapewnienia wakatu narusza art. 13 rzeczonego aktu wyborczego oraz decyzji w sprawie składu Parlamentu Europejskiego.
- decyzja jest nieuzasadniona i arbitralna, ponieważ w odniesieniu do przedstawionych faktów i sytuacji na poważne wątpliwości związane z prawem Unii Europejskiej zwrócili uwagę zarówno Izba Karno Sądu Najwyższego Hiszpanii, jak i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, co znalazło wyraz w przedłożeniu i przyjęciu do rozpoznania pytania prejudycjalnego w sprawie C-502/19.
- Wykładnia art. 8 regulaminu Parlamentu Europejskiego powinna być zgodna z maksymalną skutecznością praw i norm ustanowionych w TUE oraz w art. 39, 20 ust. 1, 20 ust. 2, 21 i 52 KPPUE, art. 3 protokołu nr 1 do EKPC, art. 9 protokołu nr 7 o przywilejach i immunitetach UE, art. 5 europejskiego aktu wyborczego z 1976 r. oraz w art. 3 ust. 1 regulaminu Parlamentu, a także z orzecznictwem i sprawozdaniami dokonującymi ich interpretacji. W związku z tym nieuzasadniona decyzja przewodniczącego Parlamentu o stwierdzeniu braku właściwości do zbadania petycji złożonej zgodnie z art. 8 regulaminu Parlamentu narusza je i jest nieważna.

Skarga wniesiona w dniu 30 października 2019 r. – Frank Recruitment Group Services/EUIPO – Pearson (PEARSON FRANK)

(Sprawa T-735/19)

(2019/C 432/79)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Frank Recruitment Group Services Ltd (Newcastle upon Tyne, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: J. Dennis, solitor)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pearson plc (Londyn, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „PEARSON FRANK” – zgłoszenie nr 15 841 851

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 26 sierpnia 2019 r. w sprawie R 1884/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 94 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
  - Naruszenie art. 95 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
  - Naruszenie art. 47 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
  - Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
  - Naruszenie art. 47 ust. 5 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

Skarga wniesiona w dniu 4 listopada 2019 r. – HA/Komisja**(Sprawa T-736/19)**

(2019/C 432/80)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* HA przedstawiciel: adwokat S. Kreicher)*Strona pozwana:* Komisja Europejska**Żądania***Strona skarżąca wnosi do Sądu o:*

- dopuszczenie skargi z formalnego punktu widzenia;
- uznanie skargi za zasadną;
  - w konsekwencji, stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego z dnia 13 sierpnia 2019 r., doręczonej w dniu 24 sierpnia 2019 r., zawierającej odpowiedź na zażalenie skarżącej z dnia 14 kwietnia 2019 t. (nr R/249/19);
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, dotyczący naruszenia mających zastosowanie przepisów ustawowych i wykonawczych, a w szczególności decyzji Komisji C(2007)3195 z dnia 2 lipca 2007 r. ustalającej ogólne przepisy wykonawcze dotyczące zwrotu kosztów opieki medycznej, w zakresie, w jakim zaskarżona decyzja ustanawia pułap refundacji w wysokości 3 100 EUR za wynajem urządzenia do leczenia bezdechu sennego w odniesieniu do okresu od 1 marca 2019 r. do 29 lutego 2024 r., mimo że przytoczona wyżej decyzja nie określa żadnej maksymalnej granicy refundacji wynajmu na okres użytkowania wynoszący co najmniej trzy miesiące.

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2019 r. – Huevos Herrera Mejías/EUIPO – Montesierra (MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO)**(Sprawa T-737/19)**

(2019/C 432/81)

*Język skargi: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Huevos Herrera Mejías, SL (Torre Alháquime, Hiszpania) (przedstawiciel: E. Manresa Medina, abogado)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)*Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą:* Montesierra, SA (Jerez de la Frontera, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego MontiSierra HUEVOS CON SABOR A CAMPO – zgłoszenie nr 15 670 871

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 2 września 2019 r. w sprawie R 2021/2018-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i ewentualnych interwenientów kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 6 listopada 2019 r. – Productos Jamaica/EUIPO – Alada 1850 (flordeJamaica)

(Sprawa T-739/19)

(2019/C 432/82)

Język skargi: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Productos Jamaica, SL (Algezares, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat I. Temiño Cenicerros)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Alada 1850, SL (Barberá del Vallés, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy flordeJamaica – unijny znak towarowy nr 9 003 989

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 24 lipca 2019 r. w sprawach połączonych R 1431/2018-1 i R 1440/2018-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie niniejszej skargi wraz z załącznikami do niej za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości;
- obciążenie EUIPO i interwenienta kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- O ile dowody używania przedstawione przez obie strony leżącego u podstaw niniejszej skargi postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku nie pozwalają na zastosowanie podnoszonego przez skarżącą wyjątku dotyczącego utraty roszczenia w wyniku tolerowania, o tyle stanowią one jasne dowody na długotrwałe i tolerowane przez stronę pozwaną współistnienie rozpatrywanych znaków towarowych na rynku, co stanowi uzasadnioną przyczynę używania zakwestionowanego znaku towarowego, a ponadto potwierdza nieistnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd na rynku.
- Na podstawie dowodów przedstawionych przez stronę pozwaną nie można stwierdzić, że wcześniejszy znak towarowy uzyskał wysoce odróżniający charakter w następstwie jego używania w Hiszpanii.
- W tym przypadku nie można uznać prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w odniesieniu do wszystkich towarów i usług objętych zakwestionowanym znakiem towarowym i z tego względu nie jest dopuszczalne unieważnienie prawa do tego znaku w całości.

Postanowienie Sądu z dnia 23 października 2019 r. – Taghani/Komisja

(Sprawa T-313/19) ⁽¹⁾

(2019/C 432/83)

Język postępowania: francuski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 246 z 22.7.2019.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL